

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Bis accusatus, seu Fora

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

est, auarissimis hominibus, & animo inquietissimis, facit Plautus suum Euclionem. s. s. Vides Eucrates.] Honesta admodum præciso in re valde turpi. Significat autem masculana Venere. Exaggerat eam turpitudinem ab ætate. Cum enim (vt Cicero inquit) libido omni ætati turpis sit, tum senectuti turpissima est. Huius Eucratis diuinitus habetur Dialogus Plutonis & Mercurij.

ΑΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕ. BIS ACCVSATVS,
 ἢ Δικασθεα. seu Fora.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

ET hic Dialogus maxima ex parte contra philosophos, idque nominatim etiam institutus est. Introducit enim iudicio inter se contententes, primò Academiam & ebrietatem pro Polemone philosopho, actione fugæ, quòd is cum antea per omnem ætatem ebrietari ac crapulæ deditus fuisset, audito forè quodam Xenocrate, subito relictis priore vita ac habitu, ad frugem redierit, ac philosophari cœperit. Secundò, Stoam & voluptatem pro Dionysio Heracliensi, iniuriarum. quoniam hic ab initio Stoicam professionem secutus, mox cum morbo quodam correptus, à virtute istam quam Stoici docent, cum corpore ac valetudinis affectione pugnare videret, eamque præstare non posset, ad Epicureos defecerat. Tertio molliciem & virtutem pro Aristippo, consimili actione. Nam & hic cum ab initio Socratis auditor & virtutis sectator extitisset, postea voluptatem vt finem bonorum asserere cœpit. Quarto mensariam Diogeni Cynico actionem fugæ intendentem, quoniam hic cum à principio quæstum patris secutus, pro mensario sese gessisset, postea cum ob adulteratam monetam solum vertere coactus fuisset, Athenas venit, & philosophiam sectari cœpit.

Quintò

Quintò pictoriam artem, Pyrrhonem vt desertorem accufantem; quòd ab initio pictor fuerat, poſtea autem relicta ea arte ad philoſophiam ſeſe contulerat. Videatur autem velle Lucianus oſtendere & quàm ipſi homines abiecti ac viles, quidam autem etiam perſiti per ſe fuerint, qui apud alios de virtute ac ſummis rebus philoſophari, & foris ſapientiz titulo gloriari ſoliti ſint: & quàm à malis, interdum etiam turbibus principijs & cauſis, ad tantarum rerum profeſſionem proſiluerint, cum alium videlicet ex ebrio ſubito Academicum factum, alium ex impoſtore Cynicum, alium autem etiam ex propria affectione bonorum ſinem & virtutis naturam æſtimaſſe oſtendit. Poſtremò aut & ſe ipſum à Rhetorica & à Dialogo reum fieri fingit: ab illa, quòd ea à qua plurimum adiutus & nobilitatus fuerat, deſerta, ad Dialogum tranſierit: ab hoc autem, quòd veterem eius characterem & modum egreſſus, iocoſa & comica argumenta, contra vetus Platonis exemplum, tractare cœperit. Quo iterum videtur & ſtudiorum ſuorum & inſtituti rationem quandam exponere voluiſſe, & pariter illis reſpondere quoque, qui ob ſcribendi genus, & dictionis nouitatem, ipſum fortaliſis nonnihil corripuerant, quemadmodum & ſuprà in Prometheo fecit. Ab exordio autem longam querelam Iouis de curis & officijs deorum præmittit, qua occasione inſtituto dramati quærit, & quaſi quandam viam ad futuram actionem ſternit. Deinde & alteram Iuſtitiz, quæ ſe in terras iterùm à Ioue ad præſidendũ iudicijs videlicet demitti grauatur. Vbi in genere quoque philoſophorum initia ſiue creationes, & contentioſas atque elamoſas diſputationes perſequitur, adhibita ad hoc Panos perſona, vt pote libertioris dei, & ipſam rem, vt eſt, *παχυς πέρσων* etiam narrantis. Titulus alter ab eo qui bis, hoc eſt, à Rhetorica, & à Dialogo accuſatur, ſumprus eſt, alter à toto argumento.

ΖΗΝΟΣ, ΕΡΜΟΥ,

Δίκης, Πλάτος, Αθλωνίς, Αμα-
 καύ Αμα, Ακαδημίας,
 Σπύς, Αρετής, Τρυ-
 φής, Διογένης, Ρητο-
 εικής, Σύρα κτ'
 Διάλογος.

IUPITER, MER-
 curius, Iustitia, Pan, Acha-
 nienfis, Alius & Alius, Aca-
 demia, Stoa, Epicurus, Vir-
 tus, Mollicies, Diogenes,
 Rhetorice, Syrus,
 Dialogus.

Αλ' ἰωπυρις
 βῆεν, ὁπόσοι
 τῶν φιλοσό-
 φων παρὰ

μόνοις πλὴ ἀδαμονίαν φα-
 ειρ εἶναι τοῖς θεοῖς. εἰ ποῦ
 ἴδισαν, ὁπόσα τῶν ἀνθρώ-
 πων ἔνκα πάσχομεν, οὐκ
 ἄρ' ἡμᾶς τοῦ ἡλίαν & ἡ τῆς
 ἀμείροσις ἱμακείον, Ο-
 μήρω πικρῶσαις, ἀνδρὶ τὸ
 φῶς καὶ γόητι, μάκαρας κα-
 λεῶντι ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐρ οὐε
 γανῶ διηγομένω, ὅς οὐδε
 τὰ ἐρ τῆ γῆ καθορᾶν ἰδῶν
 το. αὐτίκα γὰρ τοῖ ὁ μὲρ ἡ-
 α & οὐτοσί βυξάμι & τὸ
 ἄρμα, πανημει & τὸν οὐ-
 γανῶν κειωολῶ, πῦρ ἰνδῆ.
 θνικῶς, καὶ τῶν ἀκτίων ἀ-
 ποσιδωρ, ὅδε ὄσορ κηῶσαδ
 τὸ οὐε, φασί, σχολῶν ἄζωρ.

ἢρ

quantum ad scalpendam aurem, ceu dici solet, sufficiat.

Nam

I malè pe-
 reant, qui
 cunque phi-
 losophorum a-

puđ solos deos felicitatem
 esse dicunt. Quod si igitur
 nos nossent quàm multa nos
 hominum causa patiamur,
 haudquaquam nos ab ne-
 ctar aut ambrosiam beatos
 prædicarent, a Homero vi-
 delicet credentes, hominū
 cæco, & præstigiatori, bea-
 tos vocitanti nos, & ea quæ
 in calis geruntur, exponen-
 ti: cum ipse ne illa quidem
 quæ in terris sunt, aspicere
 potuerit. Iam primum cer-
 tē Sol quidem hic b iunctō
 curru totam diem cælum
 circumuagatur, indutus i-
 gne, & resplendens radijs, ne
 tantum quidem ocij habens,

ἢν γάρ τι κῆρ ὀλίγον ἵπρε
 φανήσασθαι, ἀφωιά-
 σαι ἴσοι, καὶ τῆς ὁδοῦ
 παραπαρόμενοι, κατέφλε-
 ξαν τὰ πάντα, ἢ σελῶν δέ,
 ἄγρην ὅ καὶ αὐτὴ περὶέρ-
 χεται, φαίνουσα τοῖς ἡωμά-
 ζουσι, καὶ τοῖς ἀφεία ἄφ τῶν
 δάπνων ἰπανιόσιν. ὁ Ἄς
 πόδιον αὐ, πονηράμο-
 να πᾶν τέχνῳ ἰπανιόμο-
 νῶ, ὀλίγον δὲ τὰ ὄτα ἰκ-
 κιάφωτα, πῆς τῶν ἰνο-
 χλουῶν κατὰ χεῖρα δ' ἡμῶν
 πικρῆ. καὶ ἄρτι μὲν αὐτῶ ἴρ
 Διηφοῖς ἀναγκῶν εἶν' ἡμῶν
 ὀλίγον δέ ἄς Κολοφῶνα θεῖ,
 καὶ κῆθον ἄς Ἐάνθον μετα-
 βάνη, καὶ φρομῶν ὅ αὐθις ἄς
 πῶ Κλάρον, ἄτα ἄς Δῆλον,
 ἢ ἄς Βραγχίδας, καὶ ὄλας,
 ἔνθα ἄν ἢ πρόμαντις, πιοῦ-
 σα τοῦ ἵπρου νάματ' ὅ, καὶ
 μασσησαμένη τῆς δάφνης, καὶ
 τὸν τρίποδα Διασησαμί-
 νη, κελύκη παρῆνα, ἄκονον
 καὶ αὐτίκα μάλα παρῆ-
 νω,

Nam si vel paululum cessä-
 uerit insciens, arreptis has
 benis equi, & à via trans-
 uersè euntes, omnia miscea-
 re incendijs solent. Luna
 autem insomnis & ipsa cir-
 cumit, & lumen exhibens
 ijs qui nocturnis comessatio-
 nibus atque lasciujs indula-
 gent, quiq̄ue præter tempus
 à cœnis domum redeunt.

Rursus autem & Apollo ne-
 gociosam quandam artem
 professus, parùm abest quin
 totis obsurdescat auribus,
 tanta illi multitudine quoti-
 die obstrepente, atque ora-
 cula efflagitante. Ac nunc
 quidem in Delphis illi esse
 necesse est, paulò autem
 post Colophonem currendo
 petit. Inde & Xanthum
 transit, & cursu postea in
 Clarum abit, deinde verò
 etiam in Delum, vel ad Brä-
 chidas. Et in summa, ubi-
 cunque sacerdos oraculo-

rum interpres, postquam de
 sacro lactice biberit, & lau-
 rum commanderit, ac tripodem impulerit, adesse iubet, im-
 pigrum ac strenuum quamprimum assistere necesse est, cōνε-
 ελετην

να, σωείροντα τοὺς χησμούς,
 ἢ εἰχθῶσα οἱ τῶν δόξων τῆς
 τέχνης. ἰὼ γὰρ λέγεται, ὅποσα
 ἐπὶ πάρα τῆς μαυτικῆς ἐπι-
 τεχνῶνται αὐτῷ, ἀρνηθῆ κρία,
 καὶ χελύνας ἐς αὐτὸ ἔψου-
 ρας, ὡς ἂ μὴ τῶν θίνα ὄξυς
 ἴω, καὶ ἀπῆλθεν αὐτοῦ ὁ Λυ-
 θος καταγεῶρ. ὁ μὲν γὰρ
 Ἀσκληπιός, ἐκ τῶν νοσοῦ-
 τῶν ἐνοχλοῦμεν, ὅρη τε
 δεινὰ, θιγάνα τε ἀνδῶν, ἐπὶ
 ἀποστέλει τε συμφορῶς, ἰ-
 θίας καρποῦται λύπας. τί γὰρ
 ἄρ, ὡς τοὺς ἀνέμους φουρ-
 γουῶτας λέγοιμι, καὶ παρα-
 πέμποντας τὰ πλοῖα, καὶ τοῖς
 λιμῶσι ἐπιπνέοντας, ἢ τὸν
 ὕπνον, ἐπὶ πάντας πετόμε-
 νον, ἢ τὸν ὄνειρον, μὲν τὰ τῶν
 διανοηθέντων, καὶ παρ-
 τῶν ἴα, αὐτῶ; πάντα γὰρ
 ταῦτα καὶ φιλανθρωπίας οἱ
 θεοὶ πονοῦσι, καὶ πῆς τὸν ἐπὶ
 τῆς βίον ἐκάστος σωτήριον
 σι. καὶ τοὶ τὰ ἢ τῶν μὲ-
 τεία

ac veluti interpretem quandam illius se gerens? Omnia
 enim hæc humanitate ac benevolentia quadam erga morta-
 les dij operantur, & ad vitam in terris agendam singulis cons-
 tribuunt. Ac cæterorum quidem negotia adhuc medio-
 eria.

stentem oracula, vel inter-
 cidere artis huius gloriam
 sibi pati. ^d Nolo enim dice-
 re quàm multa experiendæ
 artis, & probandorum van-
 ticiuorum causa, insidiosè
 quidam contra ipsum mas-
 chinantur, dum carnes ignis
 nas testudineq; uno & eoa-
 dem vase coctas illi appo-
 nunt: ut nisi nasum acrem
 & acutum haberet, abijisset
 eo etiam deriso Lydus ille.
 Nam Aesculapius quidem,
 cum ab agrotantibus quoa-
 tidie vexetur, & iuevit gra-
 ue, & tractat iniucunda, as-
 lienisq; ex malis proprias si-
 bi contrahit molestias. Quid
 enim Ventos dicam plantas
 fouentes, & promouentes
 nauigia, vsq; qui frumen-
 ta, ventilant, ac paleas se-
 cernunt, aspirantes? ^e Aut
 Somnum, ad omnes volan-
 tem? aut etiam Insomnium
 vna cum Somno pernoctas,

τρια ἰσὼ δὲ αὐτὸς, ὁ πάν-
 των βασιλεὺς καὶ πατήρ, ὅ-
 ρος μὲν ἀκλίνας ἀνέχομαι, ὅσα
 δὲ πράγματα ἴχω, πῶς το-
 σάυτας φροντίδας διηρημέ-
 υσθε; ὡς πρῶτα μὲν τὰ των ἀν-
 των θείων ἔργα ἐπισκοπεῖν
 ἀναγκαῖον, ὅπόσοι τὶ ἡμῖν
 σωδιαπράττοι τῆς ἀρχῆς,
 ὡς μὴ βλακώσωσι ἐπ' αὐ-
 τοῖς ἵππατα δὲ καὶ αὐτῶ μν-
 εῖα ἄλλα πράττειν, καὶ σχε-
 σὶν ἀνέφικτα ὑπὸ νεπέτης
 τῆς. ἔγὰρ μόνον τὰ λεγού-
 λια ταῦτα τῆς διοικήσεως,
 ἔντονος καὶ χαράσας, καὶ ψυδ-
 ματα καὶ ἀσραπὰς αὐτὸς οἷς
 κωνομυσάμεν, καὶ δεγτο-
 ξας πεπαιμια, των ἐπὶ μέρους
 φροντίδων ἀπηγαμύμῃ,
 ἀλλὰ μὲ δ'α καὶ ταῦτα μὲν
 ποιῶν, ἀφδλίπειν δὲ κατὰ
 τὸ αὐτὸν χρόνον ἀπανταχόσει,
 καὶ πάντα ἐπισκοπεῖν, ὡς περ
 τὸν ἐμὲ Νεμῆα βουκόλον,
 τὸν ἐλλήστοντας, ὅς ἐπιου-
 κῶνας, ὅς θούλας· ἅ τις ἐξ
 σπασσ, πόθεν ἢ λυσι, καὶ ὁ λα-
 πρὸς

furantes, peierantes, sacrificantes, si quis libavit, unde nidor ac
 fumus

cria. Ego verò ipse, omnium
 ille rex ac pater, quàm mul-
 tas molestias sustineo? quàm
 multa autem negocia habeo,
 tot ac tantis curis distra-
 ctus? Cui principio quidem
 necesse est cæterorum
 deorum opera inspicere, qui-
 cunque aliquid commune in
 administrando imperio no-
 biscum agunt, ne desides
 sint, & ad res obeundas tor-
 pescant: deinde verò seor-
 sim ac per me ipsum innume-
 rabilia quædam peragere,
 eaque quæ propè incompre-
 hensibilia & inaccessa sine
 præ tenuitate sua. Non enim
 solum generalibus illis ad-
 ministrationibus, pluuijs vi-
 delicet, grandinibus, ven-
 tis & fulguribus admini-
 stratis, ceu curarum parce
 subleuato quiescere mihi li-
 cet, sed oportet me & hæc
 quidem facere: & præterea
 autem aspicere eodem tem-
 pore in omnes partes, omnia
 que contemplari, non secus
 atq; illum in Nemea bubulcum,
 furantes, peierantes, sacrificantes, si quis libavit, unde nidor ac
 fumus

ἀγὸς ἀνέρχεται, τίς νοσῶν ἢ
 πλῆθος ἐκείνους, καὶ τὸ πάν-
 των ἰατρούτατον, ἢ ἢ ἕνα
 καρδὸν ἔν τε Ολυμπία, τῆ ἰ-
 κατόμβῃ παρῆναι, καὶ ἰν Βα-
 βυλῶνι, τὸς πόλεμοιούτας ἰ-
 πσινοῦσιν, καὶ ἰν Γέτας χά-
 λαζῶν, καὶ ἰν Αἰθίοψιν ὄως
 χεῖσαι. τὸ δὲ μεμψιμοιρον
 εἶδ' οὕτω, στεφύζην βάλδιον,
 ἀπὰ νομάκισ οἱ μὲ ἀπιοι
 θεοί τε, καὶ ἀνθρώποι ἰπποκου-
 σοὶ ἰνδουοὶ πάννυχοι, τὸν
 Διαζῆμα δὲ ἔχοντες ἔν-
 πνος, ἂ γὰρ πὸ καὶ μικρὸν ἰπ-
 νος ἄξομεν, ἀληθὲς ἰνδὸς ὁ
 Βελῶν, ἀπροοίτης ἡμᾶς
 ἀποφάνων τ' ἐπιγῆς πραγ-
 μάτων, καὶ ὁ κίνδυνος ἐν ὄ-
 καταφρόνη, ἂ ταῦτα οἱ
 ἄνθρωποι πιστεύουσιν αἰῶ,
 ἀπ' ἀσφάλωντο μὲ ἡμῖν οἱ
 σοὶ ἰσονῶν, ἀνισοῶντο δὲ
 ἂ ἀγχα, ἄσπονδοὶ ἢ οἱ κρα-
 τῆς, ψυχροὶ δὲ οἱ βωμοί, καὶ
 ἔμω, ἄδύτα καὶ ἀκαμίρη-
 τα, καὶ ὀλιγὸς πολὺς, τοιγὰρ
 ποιῶ, ὡσπερ οἱ λυβερνῆται,
 αὐτὴν platea, sine libamenti
 cratères, frigidaque pas-
 sim ara. Et in summa, sine sacrificijs ac
 victimis omnia, multa
 que fames futura. Proinde veluti
 nauium gubernatores,

fumus ascendat, quisnam as-
 grotans aut nauigans inuo-
 carit, & quod omnium acer-
 bissimum est, uno eodemque
 tempore in Olympia Eleca-
 tombe adesse, in Babylone
 belligerantes intueri, in Ge-
 tis grandinare, & in Aethio-
 pibus conuiuari. Et tamen
 querelas ac reprehensionem
 ne sit quidem euitare facile
 est, sed saepenumero dij qui-
 dem ceteri, atque hominum
 populus cauda cristatus es-
 quina, dormiunt totam per
 noctem: me verò Iouem vis
 delictet placidis sopor haud
 tenet unquam: Nam sicubi
 vel paululum nielauerimus,
 verus illic Epicurus iste
 est, qui nulla nos prouiden-
 tia, ea quae in terris gerun-
 tur, prospicere affirmat. At
 que adeo periculū hoc haud
 quaquam contemnendum, si
 homines ei haec credent, sed
 sine coronis quidem templa
 nobis stabunt, sine nidore
 autem plateae, sine libamenti
 cratères, frigidaque pas-
 sim ara. Et in summa, sine sacrificijs ac
 victimis omnia, multa
 que fames futura. Proinde veluti
 nauium gubernatores,

ὑψηλὸς μόνῳ ἐπὶ τῆς πρύμ-
 νος ἕστηκα, τὸ πηδάλιον ἔχων
 ἐν τῶν χειρῶν καὶ οἱ μὲν ἄλ-
 λοι οἱ ἐπιβάται μεθύουσι, καὶ ἂ
 τύχοι, ἐγκαθόδοισιν. ἐγὼ δὲ,
 ἄγρυπνῶ καὶ ἄσιτῶ. ἵπτερ
 ἀπάντων μερμερίσσω κατὰ
 φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν, μέ-
 νω δὲ Διοπότῃς ἄνα δοκῆν
 τετιμημένῳ. ὥστε ἡδέως ἄν
 ἐροίμην τὸς φιλοσόφους, οἱ
 μύους τὸς θεοὺς ἐν δαμονί-
 ζοσι, πότε καὶ σχολάζειν ἡμᾶς
 ὅς νύκταί καὶ τῆ ἀμβροσίῳ
 νομίζουσι, μύεα ὅσα ἔχουσ
 τας πράγματα. ἰδοὺ γοῶν
 ἢ ἀσχοδίας, τοσαύτας ἑδέ-
 λους δίκας ἐνθάπλομεν ἄε
 ποικιλίνας, ἢ ἐν ῥῶτῳ ἢ
 ἀν καὶ ἀραχνίων διφθαρ-
 μένας, καὶ μάστιγα, ὅποσαι
 τῶν ἐπισύμασι καὶ τέχναις
 πρὸς ἀνθρώπου τινὰς σκε-
 τᾶσι, πάνυ παλαιὰς ἐνίας
 αὐτῶν οἱ δὲ κερράσσιον ἀπαν-
 ταχόθεν, καὶ ἀγαυαῖοι, καὶ
 πλὴν δίκῃ ἐπιδοῦνται, καὶ μὴ
 ἢ βραδύτην ἢ αἰτιῶνται, ἄ-
 γνοῦν

nullas. Illi verò vociferantur undique, & indignantur, ac
 iustitiam inelamant, nec ob tarditatem accusant, & pi-
 gritiam

sublimis solus in puppi stare
 soleo, elauum tenens manibus :
 atque alij quidem qui
 in nauibz vehuntur, inebriantur
 scilicet, & si fors ita fe-
 rat, etiam dormiunt : ego
 verò insomnis atque ieiunus
 pro omnibus illis cura exerceo,
 & sollicitus sum mente
 animoque, solo eo nomi-
 ne honoratus, quòd omnium
 dominus esse videor. Qua-
 re libens equidem interroga-
 ram philosophos istos, qui
 solos deos beatos pædis
 cant, quando tandem & ne-
 cessari vacare nos & ambrosia
 putarent, innumerabilibus
 adeò implicatos negotiis.
 Ecce enim præ continuis
 occupationibus quam multas
 controuersias intus repositas
 iam olim seruatus, situ adeò
 atque araneis iam propè cor-
 ruptas, præcipueq; eas quas
 scientiæ atque artes aduersus
 homines quosdam habent, ad-
 modum antiquas illarum non

ζροῦται ὡς ἐκ δολοφονίας τὰς
 κρίσεις ἡμετέρας συνίστη
 ζροῦται, ἀπὸ τῆς ἀδικου-
 μονίας, ἢ σωθῆναι ὑμᾶς ἡπο-
 ναυθῆναι. τὸτο γὰρ πῶ
 ἀπορίαν λαθῶσι. Ερ. ἡγ-
 τὸς, ὦ Ζεῦ, ποῖα τοιαῦτα ἀ-
 κῶν δυσχερῶν ὄντων, λέγεις
 πρὸς σὲ ἐκ ἰσότητων. ἔπει δὲ
 σὺ περὶ τούτων τὸς λόγους ἐπί-
 βαλὼν, καὶ διὰ λέγω, πάντων ἀ-
 γανκτοῦσι, ὦ πατήρ, καὶ
 σκετῆσαι, καὶ ἰς τὸ φανί-
 ρησιν οὐ τολμῶσι λέγειν,
 ἡποτοῦθροῦσι δὲ συκκ-
 κροῦται, αὐτιώμενοι τὸν
 κρόνον, οὗς ἴδμε παλαιὰ, τὰ
 καθ' αὐτοὺς ἀδύτα, ἄρα
 ἴκασιν τοῖς δὲ δικασμέ-
 νοις. Ζεὺς, τί οὖν, ὦ Ερ-
 μῆ, δοκεῖς προτιθεῖν αὐ-
 τοῖς ἀγορὰν δικῶν, ἢ θέλεις,
 ἢ ἄς νέωτα παραχρῆσθαι;
 Ερ. οὐ μνησθῆναι, ἀπὸ ἡδὴ προ-
 εῖμαι. Ζεὺς, οὕτω ποῖα σὺ
 πρὸς κέρυθρε καταλάμην,

ὅτι

Quid igitur videt, Mercu-
 ri: Statimne illis forum constituemus, & agendi potestatem
 dabimus: en vis ut in proximum prorogato termino, diem
 illi dicamus? MER. Haudquaquam: sed iam agen-
 di copiam faciamus. IVP. Ita igitur facias. Tu quidem

ὅτι ἀγορᾶ δινῶν ὄσι καὶ τὰ
 δευτέρως, ὅσοι τὰς γρα-
 φὰς ἀπὸ πλοῦθασι, ἢ καὶ τὰς
 μισροῦς Ἀραοῦ πάγορ' ἐκ
 δε τῶν πρὸ Δικῆν ἀποκληροῦ-
 σφισι τὰ δικασθῆα, καὶ τὸν
 νόμον τῶν τιμημάτων,
 ἐξ πάντων Ἀθλων. ἢ δὲ
 τις ἀδικοῦ οἴοιτο γινώσθαι
 τὴν κρίσιν, ἐξήνα ἰφρῆτι ἐπ'
 ἰμὶ, δικάσθαι ἐν παρχῆς,
 ὡς ἂ μὴ τὸ παράπαν ἴδω
 δικασο. οὐ δὲ, ὃ θυγατρ,
 καθιστομένη παρὰ τὰς σμυ-
 νὰς θεῶν, ἰουκίρου τὰς δι-
 κὰς, ἢ ἰπιοκόντ' τὸς δικάσον-
 τας. Δι' αὐθὶς ἐς τὴν γλῶ, ἴν'
 ἐξελαινομένη πρὸς αὐτ', φρα-
 σίτην πάλιν ἐν τῷ βίῳ, τὴν
 ἀδινίαν ἐπιγνώσαν ὀφείρε-
 σα; Ζεὺς. καὶ ἄλλῃ
 γὰρ δὲ πάντως ἴδω πρὸ
 πέντασι αὐτὸς οἱ φιλόσοφοι
 οἱ τῶν ἀδινίας προτιμῶν,
 καὶ μάστιξ ὃ τὸ Σωφρονισκῶν,
 τὸ δινῶν ὑπερπαιδείας,
 καὶ

deuolans proclama quòd
 forum atque iudicium con-
 stituetur, hoc pacto: omnes
 quotquot actiones atque li-
 bellos suos obulerunt, ve-
 nire hodie de bere in vicum
 Martium. Illic autem iudi-
 ciorum quidem praesidem
 Iustitiam, sortiuram esse i-
 psis fora secundum ratio-
 nem ac iuris estimationem,
 ex cunctis Atheniensibus.

Quòd si quis autem iniu-
 stum putauerit factum esse
 iudicium, seque sententia gra-
 uatum, licere illi provocan-
 ti ad me, de integro cum iu-
 dicio experiri, perinde ac
 si sententia prosum lata
 non fuisset. Tu verò fi-
 lia, & asides iuxta deas
 venerandas & graues, actio-
 nes sorte distribue, & inspi-
 ce iudicantes. IV S. Ita-
 rumne in terram? ut eie-
 cta ab illis, denuò fugitiua è
 vita abeam? ubi iniustitiam
 ferre non potero irridentem.

IVP. Bene sanè sperare decet. Omnino enim iam per-
 suaserunt illis philosophi, ut te iniustitiæ anteponan, ac
 maximè h filius ille Sophronisci, laudato eo quod iustum
 est.

καὶ ἀγαθῶν τὸ μέγιστον ἀρε-
 τήνας. Δικ, πάντων οὐδ' ὄν
 τῆς, αὐτὸν ἐκάνον ὠνεύσαν
 οἱ περὶ ἐμὸ λόγον ὅς παρα-
 δουάς τοῖς ἔνδεκα, καὶ εἰς τὸ
 δέσμωντίον ἐμπιστῶν, ἐπι-
 γράφῃ τοῦ Κωνσταντίνου, μηδὲ
 τὸν ἀνεκτρώνα ὡς Ασκλη-
 πιδίου ἀρετῆς ἀρετῆς. παρὰ το-
 σοῦτον ἡμέτερον οἱ κατὰ
 γοροί, τὰναντία περὶ τῆς ἀ-
 δικίας φιλοσοφῶντων. Ζεύς,
 ξίνα ἐτι τοῖς ποποῖς τὰ τῆς
 φιλοσοφίας ὡς τότε, καὶ ὁ-
 λήτοι ἕσπερ οἱ φιλοσοφῶν-
 τῶν, ὡς ἀκότως ἐς τὸν Ἀν-
 τον καὶ Μελιτον ἔρρεπε τὰ
 δικαστήρια. τὸ δὲ νῦν εἶναι,
 οὐχ ὄρας ὅσι τείβωνσιν, καὶ
 βακτηρίαι καὶ πῆραι; καὶ ἄ-
 πανταχῆ πῶρον βαθῶν, καὶ
 βιβλίον ἐν τῇ ἀειεργῇ. καὶ
 πάντων ἡμέτερον φιλοσοφῶ-
 σι. μισοὶ δὲ οἱ κρίνεταιοι κα-
 τὰ ἴλας καὶ φάλαγγας, ἀλλο-
 γοῖς ἀπαντῶντων, καὶ οὐ
 ἀλλ' ὅστις οὐ πρόφιμος τῆς Ἀ-
 ριτείας εἶναι δοκεῖν βούλεται.
 ποποῖ γοῦ τὰς τέχνας ἀ-
 ρε-

virtutis alumnus videri cupiat.

est, & velut omnium bono-
rum maximo comprobato.

IVS. Proinde & ipsi illi
 quem dicis, admodum mul-
 tum profuerunt habitii de
 me sermones, ut qui traditus
 Undecimviris istis capitali-
 bus, & in carcerem coniec-
 tus. aconitium miser hibe-
 rit, ne gallo quidem Ae-
 sculapio persoluto. In tan-
 tum prauauerunt accusato-
 res contraria de iustitia phi-
 losophantes. IVP. Pere-
 grina adhuc plerisque tum
 philosophia erat, paucique
 etiamdum philosophabantur:
 quare merito ad Any-
 tum & Meletum fora tum
 inclinabant. At nunc an-
 non vides quantum vbique
 palliorum & baculorum &
 perarum? & ut nusquam
 non barba profunda, & li-
 bellus in sinistra? atq; omnes
 adeò pro te philosophantur.
 Plena autem & ambulacra,
 iurmatim atq; gregatim mu-
 tuo sibi obuiam euitium, ne-
 moq; prorsum est qui non
 Multi igitur relictis artibus
 IT 3 quas

φέρου, ἃς ἔχον τίνας, ἐπι
 τὴν ψήραν ἀΐξαντες καὶ τὸ
 τεθάνιον, καὶ τὸ σάμα πρὸς
 ἥλιον ἃς τὸ Αἰθίοπων ἐπι-
 χάναντες, ἀποσχιδιοί φι-
 λόσοφοι ἐκ συντομίω, ἢ
 τριτόμων περιερχοίται, οὐκ
 τὴν δὲ ἀρετὴν ἐπανοῦνται
 ὡς ἐκατὰ τὴν παροιμίαν,
 θάλλον ἄρ τις ἐκ ποταμῶν
 σὺν ὄσμύροισι ξύλον, ἢ ἐνθα
 ἄρ ἀπίδῃ ὁ ὄφθαλμὸς ἀφρῆς
 σφ φιλοσόφου. Δί. καὶ μὴ
 οὐτοί με, ὃ Ζεῦ, ἀδελφούτα,
 πρὸς ἀπίδῃ ἐδίφῃτε, καὶ ἐ-
 γνωνοῦντες ἐν ἀνοίῃ, οἷς
 περὶ ἐμοῦ διεξέρχοντα. φα-
 σὶ δὲ καὶ τοὺς πλάτους ἀν-
 τῶν, ἐν μὲν τοῖς λόγοις προ-
 σποιεῖσθαι με, ἐπὶ δὲ τῶν πραγ-
 μάτων μὴ δὲ τὸ παράπαν ἐς
 τὴν οἰκίαν παραλεχθῆναι, ἀλ-
 λὰ δούλους εἶναι ἀρκέσου-
 ντας, ἢ ἀφίκομαι ποτε ἀν-
 τοῖς ἐπὶ τὰς θύρας· πάλαι δὲ
 τὴν ἀδικίαν προσηξινώσθαι
 αὐτοῖς. Ζεῦ. οὐ πάντες,
 ὃ θύγατερ, μοχλοῖσσι ἄσιν.
 ἐκάνον δὲ, καὶ ἐνίοις τισὶ κα-
 σοῖς

sunt. Et abunde satis est si

quas antea exercebant, ad
 peram prosilientes & pal-
 lium, & corpore ad solem
 ad Aethiopsis modum infus-
 scato, subiti & extempora-
 les quidā philosophi ex coz-
 rarijs aut fabris prodeun-
 tes obambulant, teq; ac tuam
 virtutem collaudant, ut iu-
 xta prouerbium, citius ali-
 quis in nauī cadens ligno de-
 stituatur, quā hic quorū-
 que aspexerit oculus, philo-
 sophum desideret. I V S. At
 verò, Iupiter, hi me territ-
 ant, dum inter se altercan-
 tur, & improbe se gerunt in
 ijs ipsis, quae de me comme-
 morant. Aiunt autem & plus
 rimos eorū in sermone qua-
 dem simulare me, re ipsa aus-
 tem omnino ne in aedes qui-
 dem intrò admittere, sed
 manifestè praese ferre quod
 exclusuri me sint, si unquam
 ad fores illorū propius ac-
 cesserò. Nam iam olim iniu-
 ssum ab ipsis hospitio ac-
 ceptam esse. I V P. Non om-
 nes, filia, flagitiosi adeò
 perias.

εἰς ἐντύχως ἀποῖ ἀπὸ τῆς ἡδονῆς
 ἢς ἐὰν ὀλίγα τήμερον ἰκθίς
 καὶ ὄσπον. Ep. ἀτίωμυρ, ὡ
 Δίμη, εὐδὺ τοῦ Σουρίου, μίς
 ἀρὸν ἰσὸν τὸν Υμνήδον, ἐπὶ
 τὰ καὶ τῆς Πέρηνθ^ο, ἐν
 βα ἂ δύο ἐκῆνα ἀκραι σὺ
 γὰρ ἴσικας ἐκλεῖθδα πάλαι
 τῶ ὀδόν. ἀπὰ τί λακρύεις,
 καὶ σχετιάζεις; μὴ δίδιδι,
 οὐκ ἔθ' ὁμοία τὰ ἐν ὧ βίω.
 τὴν ἄσιν ἐκῆνοι πάντου, οἱ
 Σκίρωνες καὶ Πιτυοκάμψαι,
 καὶ Βουσίειδες καὶ Φαλαί-
 ραι, οὐδ' ἰδιδίαις τότε καὶ
 Ἐσοεία καὶ Αναδημία καὶ
 Στοὰ κατέχουσι πάντου, καὶ
 παρταχὸν ἀκροῦσι, καὶ περὶ
 εἰ σοῦ ἐσθλῆ γούται κελνότες,
 εἰ ποθῶ ἐς αὐτοὺς καταλλοῖο
 πάλιν. Δίε, σὺ γού μοι
 τάληδες, ὦ Ερμῆ, ἀρ' εἰ ποῖς
 μόν^ο, ἀτε σὺ δὲν αὐτοῖς
 τὰ ποπὰ, καὶ σὺ δὲ πρὶ ἴθων
 ἐν τε γυμνασίοις, καὶ ἐν τῇ
 ἀγορᾷ (καὶ ἀγορᾷ^ο ἦδ'
 ἔ, καὶ ἐν τῶν ἐκκλησίαις κη-
 ρύλλαις) ὁποῖοι γελνῶντα,
 καὶ ἂ δὲ αὐατήμοι παρ' αὐς
 τοῖς

lei tandem sint: & nū videar apud ipsos cōmorari ac perma-

perias. Verūm abite iam,
 ut vel pauca aliqua actio-
 nes hodie simiantur. MER.
 Abeamur, Iustitia, rectā ver-
 sus Sunium, paululūm sub-
 Hymeno ad sinistram Papy-
 nebit deflecentes, ubi duo
 illi vertices, Tu enim videris
 oblita iam olim esse viæ i-
 stius. Sed quid fles, atq; in-
 dignaris? Ne metuas. Non
 amplius eodem pacto res
 humana se habent, ac mor-
 tui sunt omnes illi Scirones,
 Pityocampæ, Busirides, &
 Phalarides, quos iunc per-
 timeſcebas Nunc autem Sa-
 piētia & Academia & Stoa
 tenent omnia, & ubique te
 quarunt, & de te disputant,
 hiantes & expectantes si-
 cunde ad ipsos ierum deuo-
 les. IVS. Proinde tu mi-
 hi verum, Mercuri, solus di-
 cere poteris (utpote qui
 cum ipsis degas plerūq; &
 cōuerſeris vñā tum in gym-
 nasis, tum in foro: nam &
 forensis quoq; es, & in con-
 cionibus præconē agis) qua-

τοῖς ἰσθμῶν. Ερ. ἢ Δία ἀδελ-
κοῖν ἦδ' ἀν, πρὸς ἀδελφῶν
σὺ δὲ σαρμὴν λέγων, ἐκ δόξα
ἦδ' πρὸς τῆς φιλοσοφίας ὠ-
φελῶνται οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἢ
ἦδ', ἢ μὲν ἂν ἄλλο, ἀλλοὶ γοῦν
τοῦ σήματι ὦ, μπεῖωτέρα
σβ, μαρτάνουσι πᾶν ἀπὸ καὶ
μοχθυροῖς τισιν ἰντοῖν αὐ-
τῶν (ἦδ' ἦδ', οἶμα, τὰ μὲν
λέγων) ἰντοῖς δ' ἡμισοφοῖς
καὶ ἡμισοφῶν. ἰπὲρ γὰρ αὐ-
τὸς μπεῖωτα πῆ φιλοσοφία
παρὰ ἀλλῶν, ὅσοι μὲν ἐς
κόρον ἴπουν τῆς βαρῆς, ἡμ-
σοὶ ἀκρίως ἀπενεώσαν,
ἀμυγῆς ἑτέρων ἡμῶν, καὶ
πρὸς γὰρ τὴν αὐτὴν ἰπὸν, ἡ
οὔτοι ἰπὸν ἰπὸν. ὅσοι δ',
ἰπὸν τοῦ πᾶν ἰπὸν, καὶ ἐς
βᾶν ὦ παρὰ ἀλλῶν τοῦ ὅπου
ἀνισοποῖν τοῦ φαρμάκου,
τῶν ἀπὸν ἀμῶν, ἀπὸ
ἡμῶν δ' ὅπου, καὶ μισθῶν
καὶ κατῆμινοι, καὶ παρ-
δαλωτοὶ τὴν ἡμῶν. ἡοὶ δ'
οἱ καὶ

ve atq; illuie, minus alie, quatum medicamenti illius imbuen-
di vim habet, intro receperunt : alijs quidem meliores, sed
tamen imperfecti, & semialbi, & quasi compuncti, par-
daliunq; modo, quod ad colorem atimes, variegati euasere,
Sunt

nere posse. MER. Per Iou-
uem : iniuste enim equidem
agerem, si ad te, sororem ve-
stique meam, non dicerem.
Non enim parum vilitatis
ex philosophia perceperunt
plerique ipsorum. Nam etiā
si nihil aliud, illud saltem
consequi sunt, quod pudore
ac reuerentia habitus, mos
destitit paulò delinquent.
Veruntamen & inflatio-
sus quosdam ipsorum mei-
des (deceat enim, opinor, ve-
rum quod est, fateri) non
nullos autem ex semidoctos,
& prope seruitis. Nam post-
quam accepit eos alio co-
lore infecit Philosophia: illi
quidem quotquot ad fatie-
tatem vsque tincturam im-
biberunt, exactè boni pro-
biq; effecti sunt, nullo alieno
colore permixti. Et ad susci-
piendam te, tales quamma-
ximè appositi sunt. Quot
quot autè pra veteri squalo-

ἢ καὶ μόνον ψάσαντων ἔ-
 κέσθην ὑὸν λέγει. Ἐὰρ ἡ δὲ
 διατύπωσις, καὶ ἰσχυρισμοί
 τῆς ἀσέβειας, ἰκανῶς οἰοῦμαι
 κηρύττει μεταβιβασθαι. Ἐ-
 μόντοι δὴλον ὅτι μετὰ τῶν
 ἀνθρώπων ἡ διατριβὴ ἔσται. ἀλλὰ
 μεταξὺ λόγων, ἡδὴ πωλοῦσα-
 ἶσιν τῆ Ἀττικῆ, ὡς τὴν μὲν
 Σοῦνιον, ἐν δεξιᾷ καταπέ-
 τωσιν, ἐν δὲ πᾶσι ἀκρόπολιν
 ἀκρόπολιν ἡδὴ, καὶ ἐπέπερ-
 καταβιβάσασιν, αὐτὸ μὲν ἐν
 τῶνδε σου, ἐπὶ τοῦ πάρος
 καθέσθαι, πᾶσι Πύνα ὄρω-
 σα, καὶ περιεμύσασα, ἐστὶ ἀρ-
 κηρῶν τὰ παρὰ τοῦ Διός.
 ἐν δὲ ἐν πᾶσι ἀκρόπολιν ἀ-
 καθέσθαι, ἔσθαι ὅπως ἀπαύ-
 ξηται ἰσχυρὸς προσκαλίσσεται.
 Δίη, μὴ πρότερον ἀπέλθης, ὅ-
 κριμῆ, πρὶν ἐπερῆ, ὅπως οὐ-
 τὸ ὁ πρῶτος ὄντων, ὁ ἰσχυ-
 ρὸς, ὁ πᾶσι ὄντων, ὁ πᾶ-
 σιν ἐν τῶν σκελῶν. Ερμῆ, τί
 φησὶ ἀγνοῖς τὸν Πάνα, τῶν
 Διονύσιου θεραπόντων ἢ βα-
 χικῶν

Sunt autem etiam ^E qui eum
 solum attigerint foris lebe-
 tem summo digito, ac su-
 lignis nonnihil sibi illicue-
 rint, abundè putent & ipsi
 sese tinctos denuò esse. Tis
 bi verò certum est, quòd
 cum optimis conuersandum
 erit. Sed interea dum ser-
 mones cedimus, iam appro-
 pinquamus Atticæ: quare
 Sunium quidem ad dexte-
 ram relinquamus, ad arcem
 autem iam hinc decli-
 nemus. Ac postquam descen-
 dimus, ipsa quidem hîc ali-
 cubi super arcem sede ad
 Pnyceam aspiciens & expe-
 ctans, donec ea proclamata
 uero, quæ à Ioue imperata
 sunt. Ego verò conscensa
 arce, faciliùs hoc pacto v-
 niuersos ex alto, & vnde
 exaudire vocem omnes pos-
 sint, illos aduocabo. **I V S T.**
 Ne anted abieris, Mercuri,
 quàm dicas quisnam iste sit,
 qui huc accedit, cornutus
 videlicet, ac fistulam has-

bens, & hirsuta crura. **MERC.** Quid ais? ¹annon nos
 sibi Pana illum, ex Dionysij ministris omnium maximè Bae-

γιγνώσκεις; οὐτ' ὅκα μὲν
 τὸ πρόθεον ἀνάτ' Ἰο Παρθένου
 ἔπι δὲ τὸν Δάτιδ' ἑπίπτεον,
 καὶ τὴν Μαράθωνα δ', τῶν
 Βαρβάρων ἀπόδοσις, ἡκρὸν ἄ-
 κλητ' ἑῖς Ἀθλοαίσις, ἀμ-
 μαχ' ὅ, καὶ τὸ ἀπ' ἰκάνω, τὴν
 ἔπι τῆ ἀκροπόλει σπύλνγα
 ταύτην ἀπ' ἡλόμην, οἰκῆ
 ἑμπερὸν ἔπι τοῦ Πυλασκινοῦ,
 ἔς τὸ μετακτικὸν σιουτικῶν,
 καὶ νῦν, ὅς τὸ ἀκός, ἰδῶν ἔν
 γητόνων, πρόσσει δειξιῶν
 σόβην. Πάρι χαίρει, ὃ Ἐρ-
 μῆ, καὶ Δίην. Ἐρμ. καὶ Δίη.
 καὶ σύ γε, ὃ Πάρι, μουσικῶς
 τῆς, καὶ σφηδητικῆς τῆς Σας
 τύρων ἀπάντων, Ἀθῶνσι
 δὲ καὶ πολυμικῶτα. Πάρι.
 τίς δὲ ἕμης, ὃ Ἐρμῆ, δ' ἄρο
 κρεῖα ἡγαγῶ; Ἐρμ. αὐτῆ ἑ
 διηγήσει τὰ πάντα ἔγὼ δὲ
 ἔπι τὴν ἀκρόπολιν, καὶ τὸ
 ἰέρυσμα. Δίη. ὃ Ζεὺς, ὃ
 Πάρι, κατέπεμψε με, ἀρ-
 κληρῶσσουσαρτὰς Δίης. ἑ
 Ἄπῶς τὰ ἔρ Ἀλλῶως ἔχει.
 Πάρι.

IUST. Iupiter, ὃ Pan, demisit me, ut fortitō distribuerem
 actiones forenses. At tibi quo pacto res habent Athenis?

PAN.

chicum? Hic antea quidem
 habitabat in Parthenio mon-
 te: temporibus autem illis,
 quibus Datis cum classe ad-
 uersus est, & Barbari in Ma-
 rathonem egressi, ultra atque
 inuocatus venit Atheniensibus
 auxilium laurus. Et ex
 eo spelunca hac sub arce ves-
 lut premio eius rei accepta.
 habitas paulum infra in Pe-
 lasgicum, inter aduenas &
 inquietos census. At nunc
 quidem, ut verisimile est, ex
 vicinis nos conspicatus acce-
 dit, saluos excepturus.

PAN. Saluete Mercuri, &
 tu Iustitia. MERC. Et tu.
 IUST. Et tu utique, ὃ Pan,
 Musicorum studiosissime, &
 saltatorum inter omnes Sa-
 tyros agillime, Athenis au-
 tem & bellicosissime. PAN.
 Quid autem rei, Mercuri,
 est? aut quæ vos huc neces-
 sitas appulit? MERC. Hac
 tibi enarrabit omnia. Ego
 verò in arcem hinc, & ad
 preconium faciendum abeo.

καὶ τὰ λοιπὰ ταῦτα ῥημώδ
 τια καὶ ἀσπικὰ ἐμιμάδικα, ὧ
 Δίκυ· ὠδόν γὰρ ἐν Ἀρκα
 δία ἑφισὺς ἢ ἐπλόσοφ· ὧ· μί
 χει ἰὺ πλαιῖον λαλάμου καὶ
 τῆς οὐαγ· ὧ· ἰγὼ ἑφός· τὰ δ
 ἄπια ἀπὸλ· ὧ· καὶ χορῶτις,
 καὶ πολικτιός, ἰὺ δειγ, πλῆλ
 ἀπὸ ἀπὸ μ ἀντῶν δὲ κ
 πρατότων, καὶ ἀριτύ τινα,
 καὶ ἰδίας, καὶ φθόιν, καὶ ἀ
 σάματ· ἀ δειγίον, ὄγνο
 κα ἰμοί, καὶ ζῆνα ὄνοματ·
 καὶ τὰ πρῶτα μὲν, ἄρλιον
 ἰνάρχου τῶν πρὸς ἀπὸ
 δους λόγων, προΐδους δὲ τῆς
 σωσείας, ἐπιτένσει τὸ φθί
 γμα μίχει πρὸς τὸ ὄρθιον.
 ὧ· πῆρ δειγτενομῶν, καὶ
 μιάλα λέξαν ἰθιλότων,
 τό, τι πρόσωπον ἰρυθρίᾳ, καὶ
 ὧ· πᾶχλη· ὧ· οἰδέ, καὶ αὐ φλι
 βὸν ἰξανίσταται, ὡπῆρ τῶν
 αὐλιτῶν, ὄπόταν ἄς εφθῶν
 τὸν αὐλὸν ἰμπνῆρ βιάσαν
 ται δειγταράξαντες γι οὐ τὸς
 λόγος, καὶ τὸ ἰξ ἀρχῆς ἐπισκο
 πῶφον

iores appareant, perinde ut tibicinum solent, quando angu
 stam tibiam inflare vi quadam coguntur. Conturbatis igitur
 sermonibus, & eo quod à principio instituerant, confusaneo
 relicto,

& affectata ista verba aq
 que urbana haudquaquam
 didici, Iustitia. Vnde enim
 in Arcadia sophista vel phi
 losophus foret? Usque ad
 transuersam calamum & fis
 stulam doctus ego sum: quod
 ad cætera atimet, pastor, &
 saltator, & bellator etiam
 si opus sit. Sed tamen au
 dio certè illos assidue voci
 ferantes, ad virtutem ne
 scio quam, & ideas, & na
 turam, & incorporea quæ
 dam commemorantes, igno
 ra mihi ac peregrina nomi
 na. Ac primùm quidem pa
 tificè exordium inter se
 sermones: cæterùm proces
 dente aliquantum disputa
 tione, intendunt vocem vs
 que ad tonum, seu modum,
 quem orthium vocant, ut
 exinde cùm nimium disten
 duntur, atque eloqui ma
 gna contendunt, & facies
 illis rubescat, & collum in
 tumescat, & vena extan
 tumescat, & vena extan

ἑαυτὸν συγχέαντων ἀπίστων
 κολορησάμενοι ἀπὸ τοῦ οἰ
 πομοῦ, τὸν ἰδρωτὰ ἐκ τοῦ μέ
 τρου ἀγκύλα τῷ δακτύλῳ
 ἀπιξάμενοι, καὶ οὕτως ἔρα
 τῆν ἰδιότητα, ὅς ἄν μεγαλο
 φρόνους αὐτῶν, ἢ θρασύ
 τῃ. πᾶσι δὲ ὁ γὰρ καὶ
 ἰσολὸς, τεθλασίων αὐτῶν,
 καὶ μάστιγι, ὀπόσους μηδὲν
 τῶν ἀναγκαιοτέρων πειρασ
 σχολῆ, καὶ πᾶσι δὲ, πρὸς
 τὸ θράσος καὶ τὴν βολῆν λε
 κλημύνοι, ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἀπα
 λῶν τινος ἰδιότητος ἐκ τῶν
 τῶν, καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐπι τῆ
 γῶν ὁμοιότητι. ἂν δὲ γὰρ δι
 μωφίαις τι ἐν τῷ ἡβῶν αὐτῶν,
 καὶ τι ἀγαθὸν ἐκ τῶν ῥημι
 τῶν ἰσχυρῶν ἀνεφύετο αὐτοῖς,
 ἐκ τῶν ἀπὸ ἐπιχοίμι. πᾶσι δὲ
 ἂν γὰρ διὰ, μηδὲν ἰσοσταθμ
 ῶν, τὰ λυβίς διηγάσασθαι (οἷ
 καὶ ἔπι ἰσοσταθμῶν, ὡς ὁρᾷς) πο
 λὸς αὐτῶν ποσάκις ἡδὲν ἰθα
 σάμην πρὸ δένδρον ὀψίαρ. Δί
 κτισίων, ὁ Πᾶρ, οὐχ ὁ Ερμῆς
 σοι

relicto, ab eum, coniciant
 res sibi mutuo plerique, &
 sudorem ex fronte incuruo
 digito abstergentes. Atque
 hic demum vincere visus est,
 qui ipsorum maxime clamo
 sus, aut confidentior alijs
 fuit. Sed tum populus iste
 promiscuus admiratur eos,
 & maxime ij, quibus alioqui
 necessariae rei nihil incum
 bit, aut cura est, qui tum as
 stant confidentia atque cla
 more illorum excitati. Prox
 inde mihi quidem homines
 quidam arrogantes ob hae
 videbantur esse, atque egre
 afficiebar propter barbæ sis
 multitudine. Vtrum autem
 vitale aliquid, atque in com
 mune conducens, clamoa
 ri ipsorum inesset, & num
 quid boni ex verbis illis ena
 sceretur ipsis, dicere sanè
 haudquaquã possim. Quan
 quam si conuenit utiq; depom
 sito metu quod verũ est pro
 ferre (nam habito velui in
 specula quadã, vt vides) mul

tos ipsorum sæpenumerò iam conspicatus sum circa profun
 dam vesperam. I V S T. Sustine, ô Pan; annon Mercurius
 tibi

ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔδοξε Πάπ. πάντων ἡμῶν οὐδ'. Ἐρμ. ἀκούετε νῦν, ἀγορὰν δικῶν ἀγαθῶν δικῶν καὶ ἀσχημόνων τῶν μερῶν, ἡλασθηδονίων ὅτι ἐδίδου ἡμεῖς, ὅπως οἱ γραφῆς ἀπὸ τῶν δικῶν, ἡμεῖς ἄς ἄρα ἡμεῖς. ἔνθα ἡ Δίκη ἀπεκλήρετο τὸ δικαστήριον, καὶ αὐτὴ παρέστα τοῖς δικάζουσιν. οἱ δικαστῆρες, ἐξ πάντων Ἀθωσίων ὁ μισθός, πρόσδοτον ἐκαστῶν δικῶν. ἀεθμὸς τῶν δικαστῶν, κατὰ λόγον τοῦ ἐγκλήματός. ὅπως οἱ ἄρθροι γραφῶν, πρὶν εἰσθῆναι ἀπέθανον, καὶ τοῦτο ἡμεῖς ἀναπνεύσας. καὶ ἡμεῖς ἀδικῶν ἀδικῶν οὐκ ἔτα, ἐπίσημον ἀγωνιστῶν τῶν δικῶν. ἡ δὲ ἔφεσις, ἐπὶ τὸν Δία. Πάπ. βαθεῖα τοῦ θεοῦ ἡμεῖς, ἡ Δίκη, ἀνβόητος, ὡς δὲ ἡσπομένη σωζέουσιν, ἔλκοντες ἀπὸ πλοῦτος πρὸς τὸ ἀναλίσκω ὡς τὸ Ἄρεος μέγιστον; καὶ ὁ Ἐρμῆς δὲ ἡμεῖς

tibi iam proclamare visus est? PAN. Admodum igitur. MERC. Audite populus: forum atque iudicium, quod felix faustumque sit, constituemus hodie, mensis Februarij die septima. Quicumque igitur actiones detulere, in vicum Martium veniunto. Ibi Iustitia fortietur fora, atque ipsa praesto erit iudicantis bus. Iudices ex universis Atheniensibus dabuntur. merces, tres oboli uniuscuiusque causa. numerus iudicum, secundum aestimationem litis. Quotquot autem relictis actionibus priusquam iudicio experiri potuere, facti sunt, hos Aecus remittat. Quod si verò quispiam iniquè iudicatum esse putaverit, appellatione facta denique experietur: ipsa autem provocatio ad Iovem fiat. PAN Papa? qualis tumultus? quantum, Iustitia, exclamarunt. Ut autem

se videlicet concurrunt, trahentes sese mutuo per acclivem sursum versus Arcopagum? Ipse autem Mercurius quoque

ἡν πάριτυ. ὡς ὑμᾶς πρὸ
 ἐμῆ τὰς δίκας ἔχῃ, καὶ ἀ-
 ποκλυροῦτε, καὶ ὀφεινῆτε, ὡ-
 σπερ ὑμῖν νόμος. Ἐγὼ δὲ ἐπι-
 τήσπυλασθαι ἀπὸ τῶν, συνεί-
 ζουμαι τι μὲν τῶν ἱρωτι-
 κῶν, ὡ πλὴν ἢ ἡὼτα ἐπι-
 κροτομῆν. ἀπροάσθαι δὲ, καὶ
 νόμων τῶν δικαστικῶν ἄλλοις
 ἔχομαι, ὁσμήραι τῆν Ἀρεῶν
 πάσθαι δικαστικῶν ἀκῶν
 η. Ἐρμ. ἄγε, ὡ Δικη, πῶσθα-
 κῶμ. Δικ. ἔδ' ἄγε. ἀθροῖοι
 γοῦ, ὡς ἄγε, προτίασι θεο-
 φροῦτων, ὡσπερ οἱ σφῆκε
 πειροδοκῶν πλὴν ἀκῶν.
 Α. ἄληθα σε, ὡ κατάρτα.
 Α. συνόφαντῆς. Α. ἀ-
 ρεῖ ποτὶ ἡδὴ πλὴν δίκων. Α. ἄ-
 ἔχῃ σε, δεινὰ ἀρ, ἀσμί-
 τῶν. Α. ἰμοὶ πρῶτον ἀκῶ-
 κῶν. Α. ἔπον μιὰρῆ
 πρὸς τὸ δικαστικῶν. Α. μὴ
 ἔχῃ μ. Δ. οἶδα, ὡ ἄσθαι,
 ὡ ἔρμ. τὰς πρὸ ἀκῶν δίκας
 ἐπὶ τῶν αἰκῶν ἰπρβαλάμῃ
 τα: οἰμῶν ἢ κληρῶν τὰς
 τοιῶν

iam adest. Quapropter vos
 quidem actionibus et iudi-
 cijs operam date, fortimins
 et disceptate pro eo atque
 legitimus vobis est. ego ve-
 ro ad speluncā hinc digres-
 sus, fistula canam carmen a-
 liquod amatorium, quo B-
 cho soleo probris incesse-
 re. Caterum auscultationum et
 orationū iudicialium abun-
 dē habeo, quotidie conten-
 dentes ac litigantes in Areo-
 pago audiens. MERC.
 Age iustitia, aduocemus i-
 stos. IVST. Recte dicis. Con-
 ferti siquidem, ut vides, ac
 cedunt tumultuantes, et pe-
 rinde ut vespa circumstrea-
 pentes verticem. ATHEN.
 Cepi te, o sceleste. ALIVS:
 Sycophantem agis. ALI.
 Dabis tandem iam pœnas.
 ALIVS: Conuincā te, quod
 grauius atque indigna perpe-
 traris. ALI. Mihi primo
 fortire. ALIVS: Sequere,
 sceleste, ad iudicem. ALI.
 Ne suffocame. IVST. Scis

quid faciamus, Mercuri? Ceteras quidem lites in crastinum
 referiamus; hodie autem eas tantum fortiamur, quacunque
 ab ar-

τοιαύτας, ἡ πόσα τέχναις, ἢ
 βίοις, ἢ ἀπιστήμασι πρὸς ἀν-
 θρώπους ἐσίμῃ ἐπιγρημύσει, καὶ
 μοι ταύτας ἀνάδ' ὅ τῶν γρα-
 φῶν. Ερμ. μίθην κατὰ τ' Ἀκα-
 δημίας, καὶ Πολεμίωνος, ἀν-
 δραποδισμῶ. Δίκ. ἐπὶ τὰ ἐλπί-
 ρωθῶν. Ερμ. ἢ Στοὰ κατὰ τῆς
 ἡδονῆς, ἀδικίας, ὅτι τὸν ἔρα-
 πλὸν αὐτῆς Διονύσιον ἀπέθε-
 κόνησι. Δίκ. πρὸς ἱκανοί.
 Ερμ. πρὸς Ἀεσίππου Τρυφῆ
 πρὸς Ἀρετῶν. Δίκ. πρὸς καὶ
 τότοις δικασάτω. Ερ. ἀρ-
 γραμοειδικῆ, φρασμῶ Διογέ-
 νει. Δίκ. πρὸς ἀρκλήρου μύ-
 θου. Ερ. ἢ γραφικῆ κατὰ Πύρ-
 ρων ὁ λαπολαξίου. Δίν. ἐν-
 θία κατὰ τῶν. Ερμ. βέλδ' καὶ
 ταύτας ἀρκλήρου μύθου, ὃ Δίνη,
 τὰς δύο, τὰς πρώτας, τὰς ἀ-
 πηνυνημύθου κατὰ τῶν ἑν-
 τορῶν. Δίν. τὰς παλαιὰς πρὸ
 αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν. Ερμ.
 καὶ μὲν ὅμοια γὰρ καὶ αὐταί,
 καὶ τὸ ἔγκλημα, ἀ καὶ νῦν ἀρ-
 ἀμὰ

ab artibus, aut vitis, aut sciē-
 tijs contra homines promul-
 gatae sunt. Ac mihi has in
 medium profert actiones.

MERC. Ebrietas contra
 Academiam pro Polemone
 plagij. IVST. Sortire se-
 ptiem. MERC. Stoa contra
 Voluptatem, iniuriarū, quod
 amatorem ipsius Dionysium,
 seductum ab ipsa abstraxe-
 rit. IVST. Quinque suffi-
 cient. MERC. Pro Aristip-
 pō, Mollicies contra Virtu-
 tem. IVST. Etiam his quin-
 que iudicent. MERC. Men-
 saria contra Diogenem, fu-
 ge. IVST. Tres sortire so-
 los. MERC. Pictoria con-
 tra Pyrrhonem, ut deserto-
 rem. IVST. Nouem cognō-
 scant. MERC. Vis ne
 ἔσ' has sortiamur Iustitia,
 duas videlicet istas paulò
 antiè, nosti, contra Rhetō-
 rem insituitas atque dela-
 tas. IVST. Antiquiores il-
 las prius decidamus, haec au-
 tem postea continuè disce-

ptabuntur. MER. Atqui similes etiam istae superioribus sunt,
 ἔσ' id quod intenditur, etiam si recens ac nouum, affine tamē
 illis

ἀπὸ παραλήσιον τοῖς πλο-
 κωτικῶν ἡρώων, ὡς ἐν
 τοῖς Δικαστηρίοις ἄξιον.
 Δί. ἰοικας, ὁ Ἐρμῆ, χαρι-
 ζομένη πλὴν ἄλλων, ἀπλη-
 ρῶν δ' ὄμων, εἰ δὲ πλὴν
 ἀπὸ ταύτας μόνων· ἰκανὸν
 ἔστω αἰ ἀπληρωμένων. Δὸς
 τὰς γραφάς. Ερ. ἐπὶ
 κὴν ἰακώσως ὡς Σὺρῶ, διὰ
 λόγῳ ὡς αὐτῶ ὕδρω Δί.
 τίς δ' οὐτός ἐστιν; οὐδ' ἔτι
 γινώσκω τοῦνομα. Ερ. οὐ-
 τὸς ἀπληρῶν ὡς ἔπι τοῦ
 Σὺρῶ ἰακώσως ἔτι οὐδ' ἐν
 ἀνα τοῦ ὀνόματι. Δί. ἰ-
 δὸν, καὶ τὰς ἰακώσως ἰδὸν
 Ἀβλήσιον ἐν Ἀρέῳ παρῶ
 ἀπληρῶσιν, ὡς ἔπι τὸν
 Ἐυφράτιον καλῶς εἶναι δι-
 δικασθῆναι, πλὴν ἀπληρῶν
 ἐνδικὰ τοὺς αὐτοὺς ἰακώ-
 ρα τῶν δικῶν. Ερ. ἔτι, ὡς
 Δί, φάσιν, μὴ πονὴ ἀνα-
 δικασθῆναι τὸ δικασκόν. Δί.
 οἱ πῶτοι καθόδωσαν τῇ Ἀ-
 καδημίᾳ, καὶ τῇ μέτῃ· οὐδ'
 τὸ ἕδωρ ἔρχεται. πῆτιρα δ'
 οὐ

illis est, de quibus modò sor-
 titi sumus: quare inter ea di-
 sceptari quoque dignum est.

IV S. Videris, Mercuri, in-
 dulgere nonnihil petitioni.
 Sed tamen fortiamur, si tibi
 videtur: veruntamen duas
 has solas. Sufficiunt enim
 hæc de quibus sortiti iam su-
 mus. Cedo ipsas actiones.

ME. Rhetorica contra Sy-
 rum, malæ tractationis. Dia-
 logus contra eundem contumelie.
 IV. Quis autem Sy-
 rus iste est? Neque enim no-
 men adscriptum est. MER.

Ita sortire: contra Rhetorem
 Syrum. Nihil enim verabit
 etiam absq; nomine proprio.

IV. Ecce externas quoq; iam
 & peregrinas Athenis in
 Areopago sortiamur, quas
 rectius fuerat vltra Euphra-
 tem disceptatas fuisse. Ve-
 runtamen sortire vndecim,
 eosdemq; vtriq; liti. MER.
 Eia Iustitia, parce nimium
 adeò exhaurire fiscum tot
 mercede iudicum. IV S. Pri-
 mi confidendo Academiae &

Abrietati iudicaturi. Tu verò aquam infunde. Prior autem
 VV dic tu

οὐ λυγρὴ μέθη, τί σιγᾶς, καὶ
 εὐβουνοῦ, μάστι, ὦ Εὐρυῖ, πέσ-
 υλθόωρ. Ep. ὁ δὲ δὴ αὐτὸς φη-
 σι, τὸν ἀγῶνα ἀπέμ, ἵππο τοῦ
 ἀκράτου τῶν γῆλων ἀπὸ τῆς
 μέθης, καὶ καὶ γέλωτα ὀφθαλμῶν
 ὡς δίκασθαι, μὴ δὲ καὶ ἔση-
 να, ὡς ὄρεται. Δί. ἐκοῦ σὺ
 ἐν γορῶν ἀναβιβάσασθαι τὸ δα-
 υτὸν τῆς τῶν τιμᾶν· ὡς ποιοῖ ἔξ,
 οἱ καὶ ἐπὶ τριβόλῳ διαβύραυ
 ναίτοι μοι. Ep. ἀμ' οὐδέ τις
 ἐθελήσει αἰετῶ φανθῶ σωμα-
 τος ὑψοῦσαι μέθη, ὡς ἐν γῶ-
 μονά γι τὰ ἴα ἵοικεν ἀξιοῦ.
 Δί. τὰ ποῖα; Ep. Ἀκαδη-
 μία ἀπὸ πῆς ἀμφοτέρους πα-
 ρουσίασας τὸς λόγους, καὶ
 τὸτ' ἀσκᾷ, τὰναντία καλῶς
 δὴ αὐτὸς λέγει. αὐτὸ τοί-
 κω φησὶν, ἵππο ἐμὸν πῆτιρα
 εἰπάτω, ἔτα ὑστέρων ἵππο ἑαυ-
 τῆς ἑρῆ. Δί. καὶ ἀπὸ τῶν
 τα' ἀπὸ δὲ ὅμως, ὦ Ἀκαδη-
 μία τὸν λόγον ἰκάντρον, ἐπέ-
 σοι ῥάδιορ. Α. ἀνδρῆ, ὦ ἀνδρῆς
 δίκασαι, πρότερον τὰ ἵππο ἢ
 μέθη.

Academia orationem utramque, quandoquidem hoc tibi
 facile est. ACA. Audite, viri iudices, priore loco illa
 quæ

die tu Ebrietas. Quid ta-
 ces & nugas? Audi, Mer-
 curi, accedens. MERC. Non
 possum, inquit, certamen
 hoc perorare, lingua mi-
 hi præ mero impedita atque
 illigata, ne etiam risui me
 exponam in iudicio. Acgrè
 autem, ut vides, consiliū
 quoque. IVST. Proinde pa-
 tronum adducat ex vehe-
 mentibus ac grauibis istis a-
 liquem. Sunt enim multi qui
 vel trioboli gratia disrum-
 pi parati sunt. MERC. At
 nemo cerè volet manife-
 stè patrocinari Ebrietati.
 Verum aqua utique hæc po-
 sulare videtur. IVST.
 Quæ nam? MERC. Aca-
 demia hæc semper in utran-
 que parata atque infiructa
 est orationem, idq; etiam e-
 xercet sese, ut contraria pro-
 bè possit dicere. Ea igitur,
 inquit, pro me prior dicat,
 atque ita deinceps pro se ipsa
 verba faciat. IVST. Noua
 quidem hæc. Sed dic tamen

μέθυ· ἰκάνυς γὰρ τό γι νῦν
 ῥίον· ἠδὲν ἴσται δὲ ἡ ἀθλία
 τὰ μίγισα τὰ τῆς Ἀκαδη-
 μίας ἰμοῦ ἀνδροπολοῦ, ὁ
 μόνον ἔχων ὄνομα, καὶ τῆς
 σὸν αὐτῆ, μηδὲν ἀσχεδόν,
 ὦν προσωφείων, οἰόμενον, ἀ-
 φαιρέσει τὸν Πολέμωνα ἰ-
 κάνον· ὅς μιν ἠμίρακ ἰκώ-
 μασι δὲ τῆς ἀγορᾶς μίσησ,
 ψάλλοιαν ἔχων, καὶ κατὰ δά-
 μνον, ἔωθεν ἄς ἐπέραν με-
 θύων ἀεί, καὶ ἰσραπαλῶν,
 καὶ τῶν ἰσραπαλῶν τοῖς σφω-
 νοῖς ἰσραπαλῶν καὶ τῶν.
 τα ὅτι ἀλιθῆ, μωρτυροῦν Ἀ-
 θλωαῖοι ἀπαντῶν, οἱ μιν δι-
 πώποσι νύφοντα Πολέμωνα
 ἔδον· ἔσθ' ὁ ἰσραπαλῶν
 ἰπὶ τὰς Ἰ Ἀκαδημίας θύρας
 ἰκώμων, ὡσπερ ἰπὶ πάντας
 ἠόθα, ἀνδραποδιέμεθον
 αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τῶν χερῶν τῆς
 μέθης ἀρπάζει μετὰ βίας,
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγαθῶσα, ὡς
 ἀποστῆναι τὴν ἰσραπαλῶν, καὶ
 νύφον μετὰ διδασκῆ, καὶ τὸς σφω-
 φάνος ἀρπάζει, καὶ ἰσραπαλῶν.

ναμ

lum, atque è manibus Ebrietatis vi creptum, & ad se addu-
 ctum, aquam bibere, ac sobrium esse docuit, corollasq; capitū

VV 2 detra.

quæ pro Ebrietate afferun-
 tur. Illius enim est id quod
 nunc dicitur. Iniuria affecta
 est misera, vi eum maxime,
 à me Academia, mancipio
 quod solum habebat bene-
 uolum ac fidele, quòdque
 nihil turpe eorum quæ ipsa
 imperassei putabat, spolia-
 ta, Polemone illo inquam:
 qui interdiu cum lasciuia
 ac petulantia per medium
 forum ferebatur, psalteriam
 secum habens, & cantu per-
 strepens, à summo mane ad
 vesperam vsque ebrius sema-
 per, & crapula indulgens,
 caputque corollis ac flori-
 bus implicatum gerens. At-
 que hæc quòd vera sint, te-
 stes sunt Athenienses vnus
 uersi, qui ne vnquam quidem
 Polemonem sobrium vide-
 runt. Postquam autem in se-
 lix ille ad fores Academiæ
 quoque comessabundus &
 per lasciuiam illudens acco-
 cessisset, perinde vt ad oma-
 nes solebat: mancipatum ille

ναιρ καταλείπον, ῥημο-
 τια σκοπιά κη διελυγὰ, κη
 πομπὰς φρονιδῶ ἀνάμυσα
 ἐπαίδευσιν. ὡς ἀντὶ τοῦ
 τῆος ἐπανθοῶτ ἄνω ἐ-
 ρυθίματ ὠχρὸς, ἀθλιῶ,
 κη ῥικνὸς τὸ σῶμα γυγῆ-
 τοα. κη τὰς ὁδὰς ἐπαλῆς
 ἀρμαθῶν, ἀσιτῶ ἐνίοτε,
 κη διψαλῆ ἄς μίσω ἐ-
 σπύραμ, καθύτα κηρῶν, ὁ-
 ποῖα πομπὰ ἢ Ἀκαδημία ἐγὼ
 κηρῶν διδασκω. τὸ δὲ μέγισ-
 τόν, ὅτι κη λοιδόρεται τῆ μί-
 θη, πῶς ἐμοῦ ἐπαρθέας, κη
 μινεία λακὰ διέξασι πρὶ
 αὐτῆς. ἔρηται σχεδὸν τὰ ὑ-
 πὲρ τῆς μέθης ἡδὴ κη ὑπὲρ
 ἔριουτῆς ἐρῶ, κη τὸ ἀπὸ
 τοῦτον ἰμοὶ ῥουσοῦτω. Δί. τί
 ἄρα πῶς ταῦτα ἐρεῖ; πηλὸν
 ἀν' ἐγχετὸ ἴσον ἐρῶ μίρε.
 Ἀκα. οὔτασι μὲν ἀκούσαι
 πωδον ἄλογα, ὡ ἀνδρῶν δι-
 κασαῖ, ἢ σωμῆσιν ἔρηκην
 ὑπὲρ τῆς μέθης· ἢ ἢε ἕα-
 μοῦ μὲ ἀνοίας ἀποδοτε,
 ἔοι.

detractas diserspsit. Ac quō-
 ties bibendum atque accumbē-
 bendum fuerat, verba que-
 dam perplexa ac misera, &
 multa curiositate referia,
 illi tradidit. Quare pro eo
 qui antea efflorescebat in
 illo, rubore, pallidus miser
 & incuruus corpore facius
 est, & cantilenis illis vniuer-
 sis obliuioni mandatis, sine
 cibo interdum & sitibuns-
 dus ad mediam vsq; vesperam
 sedet, nugādo videlicet qua-
 lia multa Academia ego nu-
 gari doceo. Quod autē ma-
 ximum est, etiam cōiuciatur
 Ebrietati, à me eò inductus,
 & innumera quedam man-
 la de ea commemorat. Dis-
 cta ferme sunt quæ pro E-
 brietate adduci possunt.
 Iam verò & pro me ipsa
 verba faciam: & exinde
 peroratum à me esto. IVS.
 Quid igitur ad hæc res
 spondebit? Verumtamen
 infunde & huic parem vi-
 cissim. ACA. At hoc quidem pacto audiui admodum pro-
 babilia videntur, viri Iudices, quæ à patrono pro Ebrietate
 dicta sunt. Quòd si autem & me eadem benevolentia audie-
 tis, in=

ἴσασθε, ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἠδία
 κηκα, τὸν γὰρ Πολέμονα τῷ
 ζῶντι, ὅν φησιν ἰαυτῆς οἰκίῳ
 εἶναι, περιπότα οὐ φαίλων,
 οὐδὲ κατὰ τὴν μέθην, ἀπὸ
 οἰκῆοι μοι, καὶ τὴν φησιν
 ὁμοιον περὶ πωδῶν ἔτιον
 ἔτι, καὶ ἀπαλὸν ὄντα, σωμα-
 γωνισομένης τῆς ἡδονῆς ἢ
 πρὸ αὐτῆ τὰ ποτὰ ζωνπουρ-
 γῆ, διέφθερην ἀθλιον, τοῖς
 κώμοις, τοῖς δὲ τῶν ἑταίρων
 πρᾶσσοι καὶ κλοῶν, ὡς μηδὲ
 μικρὸν αὐτῷ τῆς αἰδοῦς ἢ
 πολέμοιοι. καὶ ἄγε ἡπὲρ
 ἰαυτῆς λέγει, μικρὸν ἔμπρο-
 σθεν ἦν, ἡπὲρ ἐμοῦ ἔρῳδι
 νομίθετι. περιήει γὰρ ἰωθην
 ὁ ἀθλιος ἐς φανωμῆος,
 κραιπαλῶν, ὅσα τῆς ἀγορᾶς
 μίσθης κατανοῦν, οὐδὲ
 ποτε νύμφων, κωμῶν ἐπι-
 πάλτας, ὑβείς τῶν περὶ
 ἑαυτοῦ, καὶ τῆς πόλεως ὄλης, καὶ
 γίλας τοῖς ξένοις. ἐπὶ μὲν τοῖς
 παρ' ἐμὲ κίβη, ἐγὼ δὲ ἔτυχε,

tis, intelligetis sanè quòd
 nulla ipsam iniuria affeci.
 Nam Polemonem hunc,
 quem seruum illa suum esse
 ait, natum haudquaquam
 seruiliter, neque ita ut ebrie-
 tatem referret, sed familia-
 rem mihi, & natura simi-
 lem, præceptum adolescen-
 tem adhuc atque tenerum
 existentem, adiuuante ad
 hoc Voluptate, quæ illi in
 plerisque mutuam operam
 præstat, corruptit miserum,
 lasciuus comestationibus &
 meretricibus quasi in dedi-
 tionem tradendo: ita ut ne
 paululum quidem verecun-
 diæ in eo remaneret. Atque
 ea quidem quæ illa pro se
 paulò antè dici putabat, pro
 me dicta esse existimate.
 Circumibat enim miser ille
 à primo statim mane coros
 natus, ac crapula perdi-
 tus, per medium forum,
 sonantibus undique circum
 ipsum tibijs, nunquam sobrius,
 lasciuus ac petulans in om-
 nes, dedecus, & contumelia maiorum,
 & præterea ciui-
 tatis totius, ludibrium autem peregrinorum ac hospiti-
 um. Posteaquam autem ad me venit, ego quidem sorte quadam,

ὡσπερ ἔθεθα ποιῆν, ἀναπα-
 πλάμιων τῶν θυρῶν, πῶς
 τὸς παρόντας τῶν ἑταίρων,
 λόγους τινας περὶ ἀρετῆς καὶ
 σωφροσύνης διεξίονσα. ὃ δὲ
 μετὰ τὰ αὐτοῦ καὶ τῶν σιφά-
 γων ἰωισὰς, τὰ μὲν πρῶτα
 ἰδέα, καὶ σὺ γὰρ ἡμῶν ἰσα-
 ράθῃ πλὴν σωφροσύνην, ἰπιταρά-
 ζας ἢ βοῆ. ἰωιά δὲ οὐδὲν ἡ-
 μῖς ἰπεφροσύνην αὐτῶν,
 κατ' ὄλιγον (οὐ γὰρ τέλειον ἡ
 διάβροχ' ὅ τῃ μέθῃ) ἀνένει-
 κῶς τὸς λόγους, καὶ ἀφῆρα τὴν
 τὸς σιφάνους, καὶ πλὴν αὐτο-
 σφιδά κατ' ἐπιτάξια, καὶ ἰπι τῆ
 πορφυρίδι ἡσυχῶς. καὶ ὡς
 περὶ ἰξὺς βαλλῆσθαι ἀνεγα-
 ρύμηνσθαι, ἰαυτὸν τε ἰάρα ὁ-
 πως διίκαθῶ, καὶ τοῦ πάλα
 βίου κατ' ἐπίνοσην. καὶ τὸ
 μὲν ἐρῶθημα, τὸ ἐκ τῆς μέ-
 θους, ἀπώθη, καὶ ἡ φανίσι-
 τῶ, ἡρῶθρα δὲ κατ' ἀπὸ τῶν
 φρομύων. καὶ τέλ' ὅ ἀπ-
 φράς, ὡσπερ ἔλεγε, ἡνὸς μὲν
 σιφάρ' ἰμὲ, ὅτι ἰπι κατ' ἐμῆς
 υνς,

ut consuevi facere, paten-
 tibus foribus ad amicos quib-
 tum presentes erant, ser-
 mones quosdam de virtute
 atque modestia faciebam.
 Ille verò cum tibia & co-
 ronis astans, principio qui-
 dem vociferabatur, ac per-
 turbare nos tentabat, con-
 uersationem nostram cla-
 more suo interturbando. At
 postquam nos nullam illius
 rationem habebamus, pau-
 latim (neque enim omnino
 aut extremè vino madefa-
 ctus erat) respicere cepit
 ad sermones, & simul aufe-
 rebat coronas, & tibia cinam
 compescebat, & ob purpu-
 ram erubescerebat: ac veluti
 è profundo somno exper-
 reclus, cum seipsum aspiceret
 bar, quo pacto ornatus at-
 que affectus esset, tum vi-
 tam superiorem & antea
 clamdamnabat. Et rubor
 quidem ille ex temulentia
 contractus deflorescebat,
 evanescebatque:

ipse au-
 tem præ pudore eorum quæ fecerat, erubescerebat. Postremò
 ab illa aufugiens, ita ut erat, ad me transiit, neque vocante
 me,

νης, οὐτε βιασμένης, ὡς αὐ-
 τὴ φησὶν μοῦ, ἀλλ' ἐκῶν, αὐ-
 τὸς ἀμείνω τὰτα ἔνοι' ἰπο-
 λαμβάνων. καὶ μοι ἦδη κα-
 λα αὐτόν, ὅπως καταμάθη-
 τι, ὅρ πρόπων διακταα πῆς
 ἐμῶ. τῶν ὧ ἀνδρῶν δικασ-
 σά, παραλαβοῦσ' ἰλοίως
 ἔχοντα, καὶ μίτε φωνῶν ἀφι-
 να, μίτε ἰσθνα ἰποδ' ἀρῶν
 του διασφωρ, ἰπ' ἰρῶνα,
 καὶ ἀνένηφα, καὶ ἀντὶ ἀνδρα-
 πόδου, ἰόσμιορ ἀνδρα, καὶ
 σῶφρονα, καὶ ποικυῶ ἀξιορ
 τοῖς Βηησιορ ἀπέδασα. καὶ
 αὐτὸς τε χᾶειρ οἰδῶρ ἐπι-
 τοδῶς, καὶ οἱ πῶσῶ κούτω ἴσ
 πῆρ αὐτῶ. ἔρηνα. ἴμας δ' ἦδη
 σκοπᾶτε, ποτέρω ἡμῶν ἄμα-
 γορ ἰῶ αὐτῶ σωῆνα. Ερ. ἄ-
 ρη δὲ, μὴ μέλιτε, ψηφοφορή-
 σατε, ἀνάσῃτε, καὶ ἄλλος χῆ
 δικάσαμ. Δι. πᾶσας ἡ Α-
 καδημία λαπατᾶ, πᾶν μίωσ.
 Ερ. πᾶσῶ ὄξορ οὐδῶρ, ἀνά τι-
 να καὶ τῆ μίθη τιθῶσῶρ.
 καθύσατε, οἱ τῆ Στοᾶ πῆς
 πᾶν ἰδουῶν λαχόντω, πῆρ
 τῶ

aut mirum, si quis sit qui pro Ebrietate ferat. Sedete
 nunc vos, qui Stoæ contra Voluptatem sortitū electi estis,

me, neq; cogente, perinde ut
 illa de me ait, sed ultro ac
 volens, meliora hæc nostra
 esse credens. Ac mihi iam
 ipsum huc aduoca, ut co-
 gnoscatis quo pacto à me
 immutatus atque affectus sit.
 Hunc ego, viri Iudices, ad
 me receptum, ridiculè om-
 nino sese gerentem, & ne-
 que vocem edere, neq; consi-
 flere præ mero valentem,
 conuerſi, ac sobrium reddim-
 di, & ex vili mancipio vi-
 rum modestum ac temper-
 rantem, precioso dignum
 Græcis effeci. Et mihi nunc
 ipse gratiam pro eare ha-
 bet, & propinqui eius pro i-
 pso. Dixi. Vos autem iam
 spectate, Iudices. vtri no-
 serum satius fuerit illum cōs-
 uersari. MER. Agite itaq;
 ne cunctemini, ferite senten-
 tiam, atq; inde exurgite: nam
 & ceteros iudicare oportet.
 I V S. Omnibus calculis
 superat Academia, excepto
 vno. MER. Nihil nouum

τοῦ ἱρασῶ διελθῆσαν ἐν χέ-
 ραι τῷ ὕδατι ἢ ἡσπασθῆσαν
 ἢ τὰ ποικίλα, οὐ ἴδιον λέγει.
 Στοά. οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ὅ ἄν-
 θρωποι διναςαί, ὡς πῆς ἄ-
 πρόσωπός μοι πῶν ἀντιδι-
 κοσμῶν ὁ λόγος ἔσται. ἀλλὰ καὶ ὁ
 μῶν τὰς ποικίλας ὁρῶ, πῆς μὲν
 ἐκάνω ἀπελπίσοντας, καὶ
 μεθιῶντας πῆς αὐτῶν, ἐμὲ
 δὲ καταπρονοῶντας, ὅτι ἐν
 κατὰ λέγειν, καὶ ἀρρῶν ποῶν
 βλέπω, καὶ συνθροῶν δουκῶ.
 ἄμα δὲ, ἢ ἐβελήσιντε ἀκού-
 σά μου ληθούσης, θαρρῶ πως
 ἀνδραγαθία ταύτης ἐρεῖν
 τῶν γὰρ τοι καὶ τὸ παρὸν ἐν-
 κλημιά δειρ, ὅτι οὕτως ἔταιαι
 πῆς ἰσχυροσμένη τῶ ἰσχυρο-
 γῶ τ' ὄψιαι, ἱεραστῶ ἐμὸν, ἀν-
 θρωποι τότε σάφρονα, τὸν Διο-
 σκῶν φησὶν ἰσχυροσ πῆς ἐ-
 αὐτῶν περιεσασαί. καὶ λέ-
 γοι πῆς ἡμῶν διελθῆσαν ἰδι-
 ασαρ, τῆ Ἀκαδημιά καὶ τῆ με-
 θη, ἀδελφῆ τῆς παρουσίας
 ἡλικύσις. ἐξελθῆτε γὰρ
 ἐν

ad iudicium de amatore fe-
 rendum. Infusa est aqua
 Heus picturata, ac varico-
 loribus induta, tu iam dic.
 STOA. Haud equidem
 ignoro, viri iudices, quam
 contra formosam aduersa-
 riam oratio habenda mis-
 hi sit. sed & vestrum ple-
 rosque video ad illam qui-
 dem aspicere, & eidem ar-
 ridere, me verò contemne-
 re, quòd videlicet ad cutem
 usque conssa sum, & virile
 quiddam obtuor, tetrica-
 que ac tristis appereo. Sed
 tamen si me dicentem audi-
 re volueritis, confido equidē
 multo iustiora, quam haec,
 dicturam me esse. Nam hoc
 ipsum illud est quod in praesentia acuso, quòd ita me-
 retricio modo exornata,
 aspectus illecebris amato-
 rem meum virum tunc mo-
 destū ac temperantiē, Diony-
 sium videlicet, fraude circū-
 ventum, ad sese auulsum hinc
 abstraxit. Et quam praecedentes illi causam iudicauerunt inter Academiam & Ebrietatem, quasi quaedam soror praesentis causa est. Examinabitur enim

ἐν τῷ παρόντι πότρεα χοί-
 ρων δίκην, νυναιότας λά-
 τω, ἰδομεφους δὲ ἕην, μηδὲν
 μιζαλόφρον ἰπινοοῦντας, ἢ
 ἐν δαυτέρῳ τῷ λαοῦς ἔχου-
 ῖς ἡγυσαμῆς τὸ τετραπύρ-
 ῖον ἰλαθίρους ἰλαθίρους φιλοσο-
 φῶν, μὴ τὸ ἀληθινόν, ὡς ἄ-
 μαχον δειδιότας, μὴ τὸ ἡ-
 δὺ ἀνδραποδαθῶς πειρα-
 ρουμῆς, καὶ τὴν ἐν δαμο-
 νίαν ἰστοῦντας ἐν τῷ μέλιτι
 καὶ τῆς ἰσχύος, τοιαῦτα ἔ-
 αῦτι δειδιότας τοῖς ἀνοήτοις
 πετένοσα, καὶ μορμολιλο-
 μῆν τῷ πόνο, πεσάγεται
 αὐτῶν τοῖς ποπῶν, ἐν οἷς ἡ-
 τῆρ δειδιότας ἰκάνον ἀφῆ-
 νῆσα ἡμῶν προίηται, νο-
 σοῦντα τυρήσασα, ἢ ἔρ ἄρ ἔ-
 γιάνων ποτὶ πεσάκατο τῆς
 παρὰ ταύτης νότος, ἡμῶν τοι-
 τὶ ἄρ ἐν ἀναγκοίλῳ λατ-
 ῶντος, ὅπως μηδὲ τῶν θεῶν
 εἰδέτα, ἀλλὰ τὴν ἰωμῆ-
 λααν αὐτῶν ἰσθάλα, ὡς ἂν
 εὐφρονῆτι, καὶ ἀσθῆας ἄρ
 δίκην

enim in presentia, virū por-
 corum more in terram deies-
 ctos vivere nos deceat, volu-
 ptati indulgentes, neq; que-
 quam generosum in animo
 cogitantes: an verò postero-
 re loco, eo quod est delecta-
 bile, posito, prælata hone-
 state, liberos liberè philoso-
 phari, neq; dolore vt ignaui
 quiddam perimescentes: ne-
 que id quod dulce est, man-
 cipiorum more festantes, fe-
 licitatemq; in melle & cari-
 cis quærentes. Huiusmodi
 enim illectamenta hec stul-
 tis obijciens, & labore ceu
 quadam larua perterrefaci-
 ens, plerosque ipsorum
 ad se illectos adducit, in-
 ter quos & miserum il-
 lum velut excusso iugo à
 nobis secedere fecit, cum
 ægrotantem tacitè obser-
 uasset. Neque enim rectè va-
 lentem ac sanum oratione
 sua onquam facillè addu-
 xisset. Quanquam quidego
 adèò aduersus illam indignata sim, quando ne ipsis quidem
 dijs parere soleat, sed administratione ac prouidentia illorū
 calumniatur. Quare si rectè sapiitis, Iudices, etiam impietatis

Διὶ καὶ δουρεὶ παρ' αὐτῆς. ἢ
 πορὶ δ' ἔγωγε, ὡς δὲ αὐτῆ
 παρθεναῖα δαίωσι καὶ τὸς
 λόγους, ἀπὸ τὸν Ἐπίκουρον ἀ-
 σαθὴ βία τῶν σωματορῶντα,
 ἔτως ἰνυρῶν τῶν Δικαστηρίων.
 πᾶσι ἀπὸ ἐκείνῃ γε αὐτῶν
 ἐρωτᾶται, οἷος ἂν οἴηται γινέ-
 σθαι, τὸν Ἡρακλῆα, ἢ τὸν ἡμέ-
 τερον Θούρα, ἢ πῶθεν τῶν
 ἡδονῶν, ἢ φουγοῦ τὸς πόνοιο. ἢ
 δὲν ἔρ' ἂν ἐκείνῃ μὲν δὲ ἀδυσ-
 κίας ἐν τῶν γῆν, ἐκείνων μὴ
 πονησάντων. ταῦτα ἔπειτα,
 ἢ πᾶν τοῖς μακροῖς τῶν νό-
 γων χαίρουσα. ἢ δὲ γε ἰδιότη-
 σαι κατὰ μικρὸν ἀκρίβειαν
 δαί μοι σιωπῶσιν, τὰς
 χίμα ἂν γινώσκῃ τὸ μηδὲν ἔ-
 σα. πᾶσι ἀπὸ ὑμῶν γε τῶ
 ὄρεο μνημονοῦσάντων, ψυφί-
 σαοι ἡδὲ τὰ ἴδιον, μὴ πῶ-
 σάντων Ἐπικούρω, λέγον-
 τι μηδὲν ἰσοσκοπῶν τῶν
 παρ' ἡμῶν γιγνομένων τοῖς
 θεοῖς. Ἐρ. μετασθε. ὁ Ἐπί-
 κουρο ὅτι ἐπὶ τῶν ἡδονῶν λέγει.

Ἐπὶ.

nihil eorum quæ apud nos geruntur, attendere. MER-
 CV. Transi hinc. Hæus Epicure, pro Voluptate dicito.

EPIC.

pœnas de ipsa sumetis. Por-
 rò audiui equidem quòd ne-
 que orationem ipsa habere
 parata sit, sed Epicurum i-
 stem patronum pro se huc
 adductura. Ad eò scilicet
 illudit etiam ipsi iudicio.
 Veruntamen illa certè ipsam
 interrogate, qualèsnam pu-
 tet fuisse Herculem, ac
 Thesem nostrum, num e-
 tiam illi indulgentes volu-
 ptati, laborem eunãrint. Ni-
 hil enim prohiberet quo-
 minus plena iniustitiæ ter-
 ra foret, si illi laborem non
 sustinuisent. Atque hæc dia-
 xi, ut quæ non admodum
 longis orationibus delectas-
 ri solem. Quod si utique
 voluerit & parumper res-
 spondere mihi interroga-
 ta, celerrimè cognoscetur
 quòd nulla sit. Verunta-
 men vos certè iurisiurandi
 memores, decernite iam
 quæ iusta ac pia sunt, haud
 quaquam Epicuro fidem
 adhibentes, qui deos dicite

Επί. ὁ μακρὰ δ' ἄνδρῶν δικα-
 σω, πὸς ὑμᾶς ἱρῶ. Δὲ γὰρ ὁ δὲ
 πολλῶν μοι τῶν λόγων. ἀπ'
 εἰ μὴ ἰπὼ θᾶς τοιοῦ ἢ φαρμά-
 κως, εἴν φησιν ἱρασὼ ἑαυτῆς
 ἢ Στοὰ τὸν Διονύσιον κατα-
 νᾶσαι ταύτης ἢ ἀπέχρηθι,
 πὸς ἑαυτῶν ἢ βλεπᾶν ἢ ἰδο-
 νῆ, φαρμακίς ἀπ' ἀκότας εἶδο-
 ξι, καὶ ἀδικεῖν ἰκκεῖο, ἐπὶ τὸς
 ἀπορίας ἱρασὸς μαγα-
 νόσσα. εἰ δὲ τις ἰδοῖτο
 ἐν ἰλαθέρᾳ τῆ πόλει, μὴ
 ἀπαγορεύοντων τῶν νόμων,
 τῶν παρὰ ταύτης ἀνδρα-
 μυσσᾶσθαι, καὶ λῦν φησι λι-
 φάλακρον τῶν νόμων, τῶν ἐν-
 δαμουίαν παραχίνουσα,
 δῆρον οἰκῶς, τοὺς ἢ ἀγκύ-
 νους ἰκένους λόγους, καὶ λαβῶ-
 εἰνθοῖς ὁμοίους, ἀπέφυγε,
 πὸς δὲ τῶν ἰδονῶν ἄσμε-
 νῶ ἰδραπέτουσιν, ὡσπερ
 δισμαῖα τινὰ ἀπέριψας,
 τὰς τῶν λόγων πικρᾶνας,
 ἀνθρώπινα καὶ οὐ βλακῶδη
 φρονήσας, καὶ τὸν ἢ νόμον,
 ὅπερ

EPIC. Haudquaquam
 prolixius apud vos, viri Iu-
 dices, dicam. Nam multis
 verbis ne opus quidem mi-
 hi est. Verum si incanta-
 tionibus aut medicamentis
 quibusdam Voluptas eum
 quem Stoa hac amatorem
 suum ait, Dionysium vide-
 licet, cōegit ab hac qui-
 dem abstinere, ad se au-
 tem conuertere sese, vene-
 fica meritò visa est, & inus-
 riam fecisse huic coargui-
 tur, tanquam contra alienos
 amatores praestigias ac do-
 los machinata. At si quis li-
 ber, in ciuitate libera, lea-
 gibus non vetantibus, mo-
 lestiam atque acerbiteriam
 quae ab hac proficiscitur,
 perosus, & felicitate quam
 quasi caput laborum inde
 prouenire aiunt, pro nu-
 gis ac nihilo habita, obli-
 quos & incuruos huius ser-
 mones, labyrinthisq; simi-
 les reliquit, ad Volupta-
 tem autem lubens transfu-
 git, verborum istorum retijs tanquam vinculis quibusdam
 abiectum haudquaquā stolidum, sed humana sapiens, laboreq;
 ipsum,

ὅτι ἐστὶν, πονηρόν, ἡ δὲ αὖ
 ἐκ τῶν ἡδονῶν οἰσθῆς, ἀπ-
 κλήσας ἰχθῦν αὐτῶν, ὅσπερ
 ἐκ νεοαγίου λιμῆσι προσέον-
 τά, καὶ γαλήνης ἐπιθυμῶν-
 τα, σωσθεῖσθαι ἐπὶ ἡρα-
 κλῆς ἐς τὸν πόνον, καὶ ἡδον-
 τον τὸν ἀθλιον παρήσαν
 τῆς ἀφρείου, καὶ ταῦτα, ὡς
 περ οἰκίτην, ἐπὶ τὸν τῷ ἐλπί-
 θωμόν, ἐπὶ τῶν ἡδονῶν κα-
 ταφύγοντα, ἵνα τῶν πολλῶν
 θρύπτητον ἀρετῶν ἀηθῶν,
 ἐπὶ τὸ ὄρθιον ἰδῶσι ποικῶ
 ἀνελθῶν, ἴδω, ἡγῆτα δι' ὅ-
 δα πονήσας τῷ βίῳ, ἐν δα-
 μονίῳ μετὰ τὸν βίον. καὶ
 τοι τίς ἄν κεινὸς ἀδικαίους
 ὁ δέξασθαι αὐτῶν ἐκείνων, ὅς
 καὶ τὰ παρὰ τῆς Στοᾶς ἀ-
 δῶς, ἢ καὶ τίς ἄλλος, καὶ
 μόνον τίς τὸ καλὸν ἀγαθὸν
 οἰόμενος ἂν, μεταμαθῶν ὡς
 κακὸν ὁ πόνον ἢ τὸ, τὸ βίῳ
 τισι ἐξ ἀπορῶν δοκιμάσας,
 εἴητο, ἰώρα ἡρῶμα, τοὺς
 ἡρῶμα

ipsum, id quod est, malum,
 Voluptatem autem suauem
 ducens : excluderene cum
 decebat quasi ex quodam
 naufragio ad portum ena-
 tantem, & serenitatis cu-
 pientem, præcipiti capite
 in laborem impellendo, &
 ceu deditiuum, inopia at-
 que egestati miserum illum
 tradendo, idq; cum ille sup-
 plicis instar ad Voluptate-
 tem tanquam ad misericors
 die aram aliquam confu-
 geret? Nimirum, ut pessim
 ac multis iactatam illam
 virtutem, cum multo suāo-
 re in arduum progressus a-
 spiciat, atque exinde per
 omnem ætatem laboribus
 exercitatus, demum post vi-
 tam peractam felix atque
 beatus fiat. Atqui quis quæ-
 so iudex iustior in hac causa
 fuerit, quam ipse ille qui &
 ea in quibus Stoa versatur,
 cognouit ut quisquam alius :
 & cum antea solum illud

quod honestum est, bonum putaret esse, postea quantum
 malum foret labor, cognito, id quod melius ex utroque
 probauit esse, delegit? Videbat enim, opinor, eos qui de

ὡρὶ τῶ καρτερῶν, καὶ ἀνι-
 χῶσαι πόνοσ, ποικίλ διεξίον-
 τασ, ἰδίᾳ δὲ πλὴν ἡδονῶν θηρα-
 πείων, καὶ μέχρι τότε νεα-
 νιωμοφύοσ, οἵκοι δὲ κατὰ τὴσ
 τῆσ ἡδονῶν νόμοσ βιοῦντασ,
 ἀσχωμοφύοσ δὲ, εἰ φανοῦ.
 ται χαλῶν ἴδου τὸ νόμ, καὶ πῶσ
 διδόντεσ τὸ δόγμα, σκοπον-
 θότασ δὲ ἀθλίωσ τὸ ἔργον ταυτά-
 τοσ, καὶ ἴνθα ἀρλοφῶν, καὶ ἀσφα-
 λῶσ παρανομήσαρ ἐπιπίωσι,
 χαλῶν ἐμπίπταμοφύοσ τὸ
 ἡδῶ. εἰ γοῦν τισ αὐτοῖσ τὸν
 τὸ γύγῃ λακτύλιον ἔδω-
 κῶν, ὡσ πειθεμοφύοσ μὴ ὀρε-
 ῖσ, καὶ πλὴν τοῦ Αἰδῶ ἡλιώλῳ,
 ἢ οἶδῶ ὅτι μακρὰν χάρι-
 τῶν τοῖσ πόνοισ φράσαντοσ,
 ἐπὶ πλὴν ἡδονῶν ἀθονῶσ ἀρ
 καὶ ἐμμοῦν ἅπαντασ τὸν
 Διονύσιον. ὅσ μέχρι μὲν τῆσ
 νόοσ, ἢ πῶσ ἀφελήσαρ
 τι αὐτὸν τοῖσ ὡρὶ τῆσ καρ-
 τερίασ λόγοσ ἐπαλάμ δὲ ἡλγῶ-
 σι, καὶ ἰνόμοσ, καὶ ὁπῶν
 ἀλκοῖερον αὐτὸ καθῆκε,
 ἰδῶν

sermones multum sibi profuturos esse. At postquam dolere
 atque agrotare cepit, ac labor re ipsa illum inuasit,
 animad.

tolerandis ac perferendis la-
 boribus multa commemora-
 re solent, priuatim autem
 Voluptatem colunt, eò qui-
 dem vsque iuueniliter sese ia-
 ctare, domi autem secundum
 Voluptatis praecepta vitam
 degere, erubescentes qui-
 dem si reprehendantur res-
 mittere aliquid de firmita-
 te & contemione, prode-
 reque professionem suam,
 patientes autem miserè interea
 Tantalii illud: & ubi latere
 sese, ac tuò leges trans-
 gredi posse confidunt, hian-
 tibus faucibus voluptatem
 ingurgitantes. Proinde si
 quis ipsis Gygis anulum
 daret, ut eo inducto conspici
 ei non possint, aut etiam
 Orci galeam: sat scio quòd
 laboribus longum valere
 iussis, ad Voluptatem pro-
 silirent, & cuncti imita-
 rentur Dionysium: qui quò-
 dem antea quàm morbo cor-
 reptus esset, sperare so-
 lebat illos de tolerantiã

ἰδὼν τὸ σῆμα τὸ ἰαυτῆ ἀνι-
 φιλοφροῦ τῆ Στωῆ, ἢ τὰναν-
 τία λογματίσθον, αὐτῷ μάλ-
 λον, ἢ τὸ τοῖς ἐπισώσας, ἢ ἔγνω
 ἄνθρωπος ὄν, ἢ ἄνθρώπου σῶ-
 μα ἔχων, ἢ δικτελισσῶν, ἔχ ὡς
 ἀνθρώπῳ αὐτῷ κέρων, ἢ ἰ-
 σθὺς ἔτι ὅς ἄρ' ἔκτος λέγει, καὶ
 ἰδὼν ἡ καὶ λογῶν, λόγοισι
 χαίρει, τὸν δὲ νοῦ ἔκει δ' ἔχαι.
 ἄρρηκα. ὑμεῖς δ' ἐπὶ τοῖς
 ψηφοφοροῦσασι Στοῶ. μὴ δα-
 μῶς, ἀπ' ὀλίγα μοῖ σωμα-
 τῆσσα ἐπιπέψασα. Ἐπὶ. ἐρώ-
 τυσθον. ἀρκευνοῦμαι γάρ.
 Στοῶ. ἡκὸν ἡγῆ τὸν πό-
 νον; Ἐπὶ. να. Στοῶ. τὸν ἡλο-
 νὸν δ' ἀγαθόν; Ἐπὶ. πάν-
 τῶν οὐ. Στοῶ. τί δ', οἶδα
 ὅ, τι διάφορον καὶ ἀδιά-
 φορον, καὶ πνευμῶν καὶ
 ἀπρηνυμῶν; Ἐπὶ. μάλι-
 σι. Ἐρ. ὅ φασιν, ὅ Στοῶ, συ-
 νιζῶσι οἱ δικασαὶ τὰ διούλ-
 λαβα ταῦτα ἐρωτήματα. ὅ-
 τι ἰσχυρὰ ἄγει, ψηφοφο-
 ρήσασι γάρ. Στοῶ. καὶ μὴ ἐ-
 κράτῃσα ἄρ, ἐ σωρηώτῃσα
 ἐρ

animaduertens corpus suum
 diuersam à Stoa philoso-
 phiam sequi, & contraria
 statuere, ibi magis quam i-
 stis credidit: atque ita sibi
 persuasit, homo cum esset,
 etiam corpus humanum habere
 sese: vixitque exinde non
 ut statua illo viens, sed hoc
 sciens, quod quicumque alim-
 ter dicit, ac Voluptatem ac-
 cusat, verbis quidem delectetur,
 animum autem illuc
 conuersum habeat. Dixi.
 Vos autem ob hæc sententiã
 fertis. STOA. Nequaquam,
 sed pauca etiam interrogare
 mihi permittite. EPIC. In-
 terroga: respondebo enim.
 STOA. Malumne putas la-
 boris? EPIC. Etiã. STOA.
 Voluptatem autem bonum?
 EPIC. Atque admodum.
 STOA. Quid autem? Scis-
 ne quid sit differens, vel in-
 differens, & promotum,
 vel reiectum? EPIC. Maxi-
 mē. MER. Negant se Iuz
 dices intelligere, Stoa, dif-
 syllabas istas interrogationes: quare silentium agite. Tã enim
 sententiã feret. STOA. Atqui vicissim sanẽ, si interrogaßem

ἰν ὡ τρίτῳ τῶν ἀναποδεί-
 κτων σχήματι. Δί. τίς ἔστι
 φίλος; Ερ. πάσους ἢ ἡδο-
 νῆ. Στοά. ἰθὺμι ἐπὶ τὸν
 Δία. Δία. τύχη τῆ ἀγαθῆ
 ἢ ἡ ἀποχρῆστος λέγει. Ερ. ὡ-
 ρὶ Αἰσιππον Ἀρετὴ καὶ
 Τρυφή, καὶ Αἰσιππος ὁ δὲ ἀν-
 τὸς παρῖσα. Αρ. πότερα
 ἐμὴ καὶ δέξασθαι, καὶ Ἀρι-
 στίπῳ. ἰμὸς γάρ ἐστιν Αἰ-
 σίππος, ὡς δηλοῦσιν οἱ νό-
 μοι, καὶ τὰ ἔργα. Τρυ. οὐ μὲν
 οὐκ, ἀλλ' ἐμὴ καὶ πρὸς
 ἰμὸς γάρ ὁ ἀνὴρ, ὡς ἔστιν ὁ
 εἶπερ ὁ τῶν στεφάνων, καὶ τῆς
 πορφυροῦς, καὶ τῶν μύ-
 ρων. Δί. μὴ ἐπινοεῖται ἢ
 πρὸς αὐτὴν καὶ αὐτὴ ἢ
 δική, ἔσ' ἂν ὁ Ζεὺς δικάσῃ
 περὶ τῶν Διονυσίων παραπλή-
 σιον γάρ τι καὶ τὸ ἔοικεν ἔ-
 στω. ὡς ἂν μὴ ἢ ἡδονὴν ἡρα-
 τῆσιν, καὶ τὸν Αἰσιππον ἔξῃ
 ἢ Τρυφῆ. νικῶσιν δὲ αὐτῆς
 Στοά, καὶ οὐτ' ἔστω τῆς
 Ἀριστίπῳ ἡλικίᾳ. ὡς ἂν
 νοι

in tertia figura, eorum vide-
 licet qua demonstrari non
 possunt. IVST. Vira supe-
 ravit? MERC. Voluptas
 calculis omnibus. STOA.
 Prouoco ad Iouem. IVST.
 Bona sanè fortuna, vi lu-
 bet. Tu verò alios accerfe.
 MERC De Aristippo con-
 tendentes Virtus atque Mol-
 licies, & Aristippus verò e-
 tiā ipse adesto. VIRTVS.
 Priorem me dicere conue-
 nit, Virtutem videlicet.
 Meus enim est Aristippus,
 perinde atque indicant ser-
 mones, & opera. MOL.
 Haudquaquam, sed me po-
 tius. Meus enim est homo ille,
 quemadmodum videre li-
 cet ex coronis, & purpura,
 & unguentis. IVST. Ne am-
 bitiosè ad eò cõtendite. diffe-
 retur enim & hæc causa eò
 vsq, dum Iupiter de Dionys-
 sio sententiam feret. Non e-
 nim dissimile quippiam hoc
 quoque videtur esse. Qua-

re tum quidem, si Volu-
 ptas vicerit, etiam Aristippum Mollicies habebit. Vincente
 autem contrà Stoa, & hic erit Virtuti condemnatus. Proinde
 aliq

Ἐμῆ; Ἐρ. ὅτι οὐδὲν ἰγὰρ
 τα κειθέου ἀληθὲς εἶν.
 Δι. Ὁγαροῦ ἱρμῶν αὐτῷ
 καταδικασάτωσαν τὸν λό-
 γογράφου ἡδὲ καὶ τὸν
 Σύραμ. καὶ τοι πρότερον ἀπὸ
 ἡχθησαν κατ' αὐτῷ γρα-
 φαί, καὶ εἰς ἡπαγερ ἡδὲ
 ἀκκείδαι. πάλιν ἀπὸ, ἐπὶ εἰ-
 σωξι, προτέρα ἔσονται τῆς
 ῥητορικῆς τῶν δικῶν. βαβῶν,
 ὅσοι σωτηριώδεις ἐπὶ τῶν
 ἀπράστων, Ἐρ. αὐτότως, ὃ
 Δικη. τὸ, τὸ μὴ ἔσονται ἔ-
 ναι τῶν κρίσεων, ἀπὸ καί-
 νῶν καὶ ξύλων, χθις, ὡς περ
 ἔστι, ἐπηγγημιώσω, καὶ τὸ
 ἐπιπῆσαν ἀπέσονται ῥητορικῆς
 κῆς μὲν καὶ ἀγλῶν, ἐν τῷ μί-
 ναι κατηγορ. αὐτῶν, ἀπλο-
 γημῆς δὲ πῶς ἀμροτέρως
 τῷ Σύραμ, οὗτο ποιοῦν ἐπὶ γὰρ
 καὶ τῷ δικαστηρίῳ. πάλιν ἀλ-
 λά ἀρξοὶ ποτὲ, ὃ Ρητορικῆ,
 τῶν λόγων. Ρη. πρῶτον
 μὲν, ὃ ἀνδρῶν Ἀθηνῶν,
 οἷς θεοῖς ἰσχυροὶ πάντες καὶ
 πάντως

nem tantam ad iudicium contraxit. Veruntamen incipē-
 tandem Rhetorica causam dicere. R H E T O R. Princi-
 pio quidem, viri Athenienses, deos deasque precor omnes,

Mercuri! MERC. Quia
 nullum putat iudicium aut
 forum verum esse. IVST.
 Proinde contumaciae ipsum
 condemnent. At iam ῥητορι-
 cā profe orationis Sy-
 rum illum accerse. Quan-
 quam nuper acrio actiones
 contra ipsum hæc delatae sint,
 & nihil necesse erat tanto-
 pere festinari, atque eas tam
 statim disceptari: verunta-
 men quia ita visum est,
 priorē introduc Rhetor-
 rices causam. Papæ, quādam
 multi ad audiendum con-
 uenerūt. MERC. Merito,
 Iustitia. Nam hoc ipsum
 quod actio hæc minimè ve-
 rius aut obsoleta est, sed no-
 ua ac peregrina, heri, quem-
 admodum ais, primūm in-
 tentata: deinde quod & spe-
 rant auditivos se esse Rhe-
 toricam quidem atque Dia-
 logum per vices accusan-
 tes, virisque autem Syrum
 respondentem, multitudine

πάσας, ὅσων ἕνοισιν ἔχου-
 σα στατηρῶ τῆ τε πόλις, καὶ
 πασῶν ὑμῶν, ἑσάντων ἑπάρ-
 ξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τοῦ-
 τὸν ἀγῶνα. εἶδ', ὄπιρ' ὄν-
 μάλιστα δικαίον, τοῦτο παρα-
 εῖσαι τὸς θεὸς ὑμῶν τὸν μὴ
 ἀντιδικῶν σιωπᾶν κελύειν,
 ἡμῖ δ', ὡς πέφυγμαί, καὶ
 βελούνημαί, τὸ κατηγορίαρ
 ἰσοῦσαι ποιήσασθαι. οὐχὶ ταυτὰ
 εἰ μοι παείσασθαι γιγνώ-
 σκαρ, ὅταν τὶ εἰς ἃ πέπονθα
 ἐπεδέψω, καὶ ὅταν εἰς τὸς
 λόγους, οὗς ἀκούω. τοῦς ἰδῶ
 ἢ λόγους, ὡς ἰμοιτάτους
 τοῖς ἰμοῖς, οὐτ' ἴρᾳ πὲς
 ὑμᾶς. τὰ δὲ πράγματα εἰς
 τοῦτο προῖκοντα ὄψασθαι, ὡς
 ὅπως μὴ χερόν τι πέσομαι
 πρὸς αὐτοῦ, σκίψασθαι δικῶν.
 ἀλλὰ ἢ, ἵνα μὴ μαρὰ
 ποιοιμί ἀφομεῖα τοῦ ὕδατος
 πάλαι εἰκὴ ῥέοντος, ἀρξο-
 μαι ἢ κατηγορίας. ἢ, ὡς ἢ, ὡ
 ἀρξοῦσθαι δικαστῶν, τὸν κομι-
 λῶν μὲν ἀντιῶν ὄντων, βάρβαρον
 ἔτι

vt quanta ipse benevolentis
 affectus sum erga hanc ci-
 uitatem, ergaq; vos omnes,
 tantam à vobis ad presens
 certamen hoc consequi pos-
 sim Deinde, quod est æquum
 maxime, id vobis in men-
 tem à Dijs immortalibus
 dari, vt aduersarium qui-
 dem silentium agere ius
 beatis: me verò, quemada-
 modum constitui, me-
 cumq; ipse deliberaui, ac-
 cusationem peragere posse
 faciat. Cæterùm haud
 quaquam eadem in mens
 tem venit statuere, quod
 ad ea quæ passus sum aspici-
 cio, & ad orationem ac
 verba quæ audio. Nam ver-
 ba quidem quàm simillima
 meis, isie ad vos fatiet: res
 autem eò vsque processisse
 videbitis, vt mihi iam ne-
 cesse sit spectare ne quid
 peius etiam ab ipso mihi ac-
 cidat. At enim vt ne lon-
 giore procmio utar, aqua
 iam dudum frustra effluen-
 te, accusationem ipsam incipiam.
 Ego enim, viri iudices,
 hunc, cum admodum adhuc adole-
 scens esset, neq; non barbarus
 etiamnum

ἔτι πῶς φωνῶ, καὶ μονοουχί
 λάνθω ἐνδεδυκός, ἐς τὸν
 Ἄσουειον πρόπον, περὶ πῶς
 Ἰωνίαν ἐῦρσα, πλαζόμενον
 ἔτι, ἢ ὅτι χεῖρατο ἐαυτῷ, ὅτι
 ἕδωτα παραλαβῶσα ἰπαύδων
 σα. ἢ ἰπδδὴ ἕδωκε μοι ὄμμα
 θὺς εἶν', καὶ ἀτυγίς ὄραμ' εἰς
 εἶμι (ἐπιπύσσει τε φῆ ἔτι τότε,
 καὶ ἐθεράπευε, καὶ μόνω ἐ-
 θύμασθον) ἀκρηπῶσα τὸς
 ἀπας, ὅποθι ἐμνήσανόρ με
 πῶσοι ἢ λαοί, καὶ λαμπροί
 τὰ προνομικά, ὅσ' ἀχέεισθ
 τότῳ ἐμὸν πῶ ἐν γήνησιν πει-
 νητι ἢ ἀφανῆ, καὶ νίω, πορῖα
 καὶ ὁ μικρὰν ἐποσθηκα μὲ-
 νη, ποικῆς καὶ θαυμασίως λό-
 γος. ἄτα ἀγαθῶσα αὐτὸν ἐς
 τὸς φυλίτας τὸς εἶδος, παρ-
 νήραφα, καὶ ἀσὸν ἀπέφηνε,
 ὡς τὸς σβ. μαρτόντας ἴ ἐγ-
 γύης ἀκρηπνίχου. δόξαν δ'
 ὡτῷ κλεινοσῆν, ἐπιθεξο-
 μῶσ τὸ γάμω πῶ ἀνοείαν,
 ἀλ' τότε πικρὴ ἐφθλω, ἀπ' ἀ-

παντα

etiamnum loqueretur, ac
 tantum non Candyn indu-
 tus, Assyriorum more ince-
 deret, circa Ioniam inuentū,
 errabundum adhuc, & quid
 de se ipso statneret, nescien-
 tem, ad me receptum edu-
 caui: & quia videbatur mi-
 hi ingenio admodum prom-
 pto, & ad discendum appo-
 sito esse, meq; fixis in me o-
 culis intueri (nam & ve-
 rebatur adhuc tum me, &
 colebat, ac solam in admi-
 ratione habebat) relicto
 ceteris quotquot nuptias
 ambibant meas, diuites at-
 que formosi, & quod ad ma-
 iores attinet, etiam illustres
 ingrato huic me ipsam de-
 spondi, pauperi videlicet,
 & obscuro, & adolescenti:
 dote haudquaquam exigua
 insuper allata, multis &
 admiratione dignis oratio-
 nibus. Post hæc adducto
 eo ad contribules meos, no-
 men eius in tabulas tacite retuli,
 ac ciuem reddidi: ut ἢ quā
 à spe desponsationis meæ exciderant,
 exinde suffocaremur. Porro
 cum ipsi visum esset terrarum
 orbē circumuagari, fecit
 licitatēq; cōiγγῆ παστὺν οἰστῆ-
 re: ne sum quidē à tergo relicta
 sum,

πανταχὲ ἱπομένη, ἄνω καὶ
 κάτω περιεγύμνω, καὶ ἕνα
 νόμον ἄνω, καὶ ἄλλο ἑκάστη
 ποίω, κατακοσμοῦσα καὶ
 πειθεῖν δύνασα καὶ τὰ πρὸ ἐπι τῆς
 Ἐλλάδος καὶ τῆς Ἰωνίας μί-
 τρια, ἵς δὲ πᾶσι Ἰταλίαν ἀρ-
 δημῆσαι ἰθὺς αὐτῶν
 τὸν ἰόνιον ὠκεὶν ἔκπευσα
 καὶ τὰ τελευτήα, μέχρι τῆς
 Κελτικῆς σωπέρας, ὡς
 πορεύομαι ἐπίοισα. καὶ μέχρι
 μὲν ποτὶ πάντα μοι ἐπέθε-
 ῖτο, καὶ σωτῆ μοι, μηδ' αἴαν
 νύκτα ἀπόκοιτο γυρόμα-
 υτο παρ' ἡμῶν. ἐπεὶ δὲ ἴκασ-
 νόος ἐπιείριστο, καὶ τὰ
 πρὸς πᾶσι ἀνδοξίαν ἔχον
 αὐτῶν ἰκέλαθε, τὰς ὁφρὺς ἰ-
 πάρας, καὶ μεταλαφθούσας,
 ἱμῶν ἡμῶν, ἡμῶν δὲ τε-
 λεον ἕταρον αὐτῶν δὲ τὸν γε-
 νήντιον ἱκάνον, ἢ ἄλλ' ἢ στή-
 μαιτο, ἢ διάλογον, φιλοσο-
 φίας ἕνεκα ἢ φιλοσοφίας, ἢ
 παραπύσας ἡμέτερα ἱστοί-
 μως,

sum, sed quoquoersum ses-
 quens, sursum atque deorsum
 circuducebat, clarumque
 ipsum ac celebrem faciebā,
 ornando pariter & com-
 ponendo. Atque ea quidem
 quæ in Græcia & in Ionia
 acciderunt, mediocria sunt:
 postquam autem & in I-
 talias proficisci statuit,
 unā cum eo Ionium mare
 traieci: & postremò vsque
 in Galliam unā progressa,
 diutescere ipsum feci. At in
 longum quidem vsque per
 omnia mihi obtemperabat
 & conuersabatur mihi, ne
 unam quidem noctem ex-
 tra lectum à nobis diuer-
 tens. At ubi iam abun-
 dè viaticum sibi comparaf-
 se visus est, & quantum
 ad famam & existimatio-
 nem atinet, rectè sibi om-
 nia habere credidit: addu-
 ctis supercilijs, & elatum
 præ se animum ferens, me
 quidem neglexit, imò verò
 prorsus missam fecit: ipsum
 verò barbarum illum, ex habitu conspicuum, Dialogum
 videlicet, quem philosophiæ filium esse perhibent, supra
 quam decet amando, atque admodum amatorie prosequen-
 do, na-

κως, πρεσβύτερον αὐτῶ ὄντα
 τὴν σωσίην ἢ ἐκ ἀσχυρίας,
 τὴν μὲν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ ἄ-
 νερῶν ἔργα μοι λόγων συν-
 τιμῶν, ἔς μικρὰ δὲ καὶ κομ-
 μαίνα ἐρωτήματα κατα-
 κλέσας ἰαυτῶν, καὶ ἀντι τῆ
 λήθην ὅ, τι βούλει μεγάλη
 τῆ φωνῆ, βραχῆς τινος λό-
 γος ἀναπλέκων, καὶ συνά-
 βίζων, ἀφ' ἧν ἀρότῳ μὲν ἔ-
 παυθῆ, ἢ ἐρότῳ πολλὸς ἐκ
 ἧν ἀπαντήσων αὐτῶ, μάλιστα
 μα δὲ παρὰ τ' ἀκρότητων, καὶ
 τὸ ἰπισθῆσαι τὴν χάριαν ἑντὸς
 τ' ὄρων, καὶ μακρὰ ἐπιτεύ-
 σαι τῆ λιχάδι, καὶ ἰπισυνά-
 ξαι τοῖς λόγοις. Ἐὶ τῶν
 ἡρώδην ὁ γυνῶν, ἢ μὲν κατὰ
 ἡρονίους φασὶ δὲ αὐτὸν μὴ
 πέρι τ' ἐρώτων ἔχον ἐπὶ τὴν
 ἄγαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνων,
 οἷμα, ὑβείων. πῶς οὐκ ἐκ ἄ-
 χαις ὄντῳ, καὶ ἔνοχῳ
 τοῖς περὶ κακώσεως νόμοις;

ὅς

p̄st. Aiunt autem ipsum ne cum isto quidem amasio suo
 pacem agere, sed ὅ erga illum contumeliosè, opinor, se
 gerere. Quomodo igitur non ingratus, atq; obnoxius ijs quæ
 e mala tractatione sancitæ sunt legibus censendus fuerit;

XX 3

quæ

do, natu quàm ipse est, gran-
 diorem: cum eo nunc con-
 suetudinem habet. Neq; pu-
 det ipsum libertatem qui-
 dem hanc orationis meæ,
 qua veluti laxatis habenis
 soluta ac libera fertur, con-
 cedere, in paruas autem ὅ
 per breuia commata tractan-
 das quæstiones seipsum in-
 cludere. Ac pro eo quod
 licitum ipsi fuerat, quod-
 cunque libuisset, plena ac
 sonora voce eloqui, breues
 quasdam sententiolas inter
 se implicare, ὅ quasi per
 syllabas numerare. Vnde
 sanè conferta quidem laus
 aut multus applausus haud-
 quaquam oburnerit ipsi,
 irrisio verè auditorum non-
 nulla, ὅ attollere ma-
 num, intra fines tamen, ὅ
 longè annuere capite, ὅ in-
 gemiscere dictis. Tales ni-
 mirum sunt quibus generos-
 sus iste amacus me contem-

ὅς τῶ μὲν νόμῳ γαμντῶ,
 παρ' ἧς τσαῦτα ἔληφες καὶ δι
 ἡμ' ἐνδοξὸς ὄντιν ὄτας ἀτι
 μως ἀπέλιπες, καὶ λαυτῶν ἀρέ
 χθην πραγμάτων, καὶ τὰυτὰ
 ἐπιώ, ὅπότι μόνῳ ἐμὶ θαυμά
 ζουσι, καὶ ἐπιγράφουσι ἕπαν
 τῶν πρὸς ἀπὸν αὐτῶν. ἀμ' ἔ
 γὰ μὲν ἀντίχῳ, τσαύτων μνη
 σάουτων, καὶ λόπλοισιν ἀ
 τῶς τῶν θύραρ, καὶ βύνομα
 ἐπιδομαφοῖς μεγαλή τῆ φω
 νῆ, ὅτι ἀνοίγαρ, ὅτι ἑκατόφυ
 βόλομα· ὁρῶ γὰρ αὐτὸς ὄδην
 πῆλον ἢ βοῆς κομίζοντας. οὐ
 τὸς ἢ ὄδ' ὄτας ἐπιστρέφεται πρὸς
 ἐμὶ, ἀπὸ πρὸς τὸν ἐρώμεον
 βήλας, τί, ὦ θεοί, χυσοῦν
 παρ' αὐτῶ λήψιδαι προσδο
 κῶν; ὅρ τῶ πρίθων ὄδην ὄ
 ρῆ πῆλον ἔχοντα, ἔρηνκα, ὦ
 ἀνθρώποι. Δικασαί. ἡμῆς δὲ, ἡμ
 ἄς τὸν ἐμὸν πρόπον τῶν λό
 γων ἀπλογοῦσθι θέλη, τὸς μὲν
 ἐπιπρίψι, ἀγνωμορ γὰρ, ἐπ
 ἐμὶ τῶ ἐμὸν μάχαρην ἀ
 κωνῆρ. κατὰ δὲ τὸ αὐτῶ ἐρώμε
 νον, ἢ Διάλογον, οὐδὲς ἀπλο
 γάδοσ,

Iniquum enim foret meam contra me macharam acui.
 Sed iuxta amatum à se Dialogum illum respondeat, si po
 test.

qui legitime quidem nuptiâ,
 à qua tanta accepit, & per
 quam nobilis & clarus adeò
 est, ita ignominiosè reliquit,
 ac nouas atque alienas res
 appetiuit, idè nunc, quan
 do solam me cuncti mir
 rantur, & veluti presidens
 suum, scripto testantur? At
 ego quidem repugno toti pro
 cis ambientibus me: & pul
 santibus ianua illis, ac no
 mine in clamantibus me vos
 ce elata ac magna, neque
 aperire volo, neque etiam
 exaudire. Video enim illos
 nihil ampliùs el amore isto
 hinc auferre. Iste verò e
 tiam ne sic quidem ad
 me reuertitur, sed ad a
 masium illum suum respi
 cit: & quid tandem boni,
 ò dij, ab eo accepturum se
 sperans, quem præter pal
 lium habere videt ampliùs
 nihil? Dixi, viri iudices. Vos
 autem si meo iste orationis
 atq; verborum modo respō
 dere voluerit, ne permittite.

γὰρ ἂν δυνάται. Ερ. τὸ
 μὴ ἀπὸ θανον· ἵ ἴδ' οἴον τε, ὃ
 Ρητορικῶν, μόνον αὐτὸν ἀρ-
 λοῦσθαι κατὰ σχῆμα ἔσθ' ἰσ-
 λόγος, ἀλλὰ ῥῆσιν καὶ αὐτὸς
 ἀπάτω. Σύ. ἐπὶ καὶ τῶ, ὃ
 ἀνδρῶν, ἢ ἀντιδιῶν ἢ ἀνα-
 κτησῶν, εἰ μακρῶ χρίσθαι τῶ
 λόγῳ, καὶ αὐτὸ τὸ δυνάσθαι
 λέγων παρ' ἐκείνου παθῶν·
 ποικιλῶ μὲν ἐκέρω πρὸς ὑμᾶς,
 τὰ λεγόμενα δὲ αὐτὰ ἐπιλυ-
 σάμεν ὅ τῶν λεγόμενων ἰσ-
 των, ὑμῶν ἀρλεῖσθαι σκοπεῖν
 καὶ ἀπάντων. πάντα ἴδ', ὅς
 πῶσα διηγήσατο περὶ ἐμῶ, ἄς
 ἀληθῆ ὄντα διηγήσατο. ἢ ἴδ'
 ἐπαύλασι, καὶ σωαπ. ἀλημ-
 σι, καὶ ἄς τὸς Εὐκλῆας ἐνέ-
 γραψι, καὶ κατὰ γὰρ ἔλε χέειν
 ἄν ἐδέξθαι τῶ γάμου. δι' ἄς δ'
 αὐτίκας ἀρχαίων αὐτῶν, ἐπὶ
 ταυτὶ τὸν διάλογον ἔγρα-
 πόμεν, ἀκούσατε, ὃ ἀνδρῶν δι-
 κασαί, καὶ με μὴ δὲ ἔχουσι
 μὲν ἔντα ψεύδεται ἑπολά-
 βοι.

bens egerim nuptijs istius. Caterum ob quas causas relicta ea
 ad Dialogum hunc diuertit, de eo quaeso, viri Iudices, ut me
 paulisper audiat. Ac me comodi alicuius gratia nihil que-

test. MERC. At hoc qui-
 dem non persuadebis, Rhea-
 torica. Neque enim fieri
 potest ut hic solus iuxta
 formam & morem dialo-
 gi respondeat, sed perpe-
 tua oratione ipse quoque di-
 cat. SY. Posteaquam, viri
 Iudices, hoc quoque malè ha-
 bet aduersariam, longio-
 re paulò oratione utar, ipso
 quoque eo quod dicere pos-
 sum, ab illa accepto, multa
 quidè verba apud vos haud-
 quaquam faciam: capta ve-
 rò ipsa dissoluedo, eorum
 de quibus ille me accusa-
 uit, vobis vniuersum nego-
 cium exinde inspiciendum
 ac perpendendum relin-
 quam: omnia enim quaecunq;
 modò de me narraui, ita
 ut sunt, ac verè narraui.
 Nam & educauit me, &
 mecum à quocunq; abij
 profecta est, & Graecorum
 ciuitati adscripsit: eòq; certè
 nomine etiam gratiam lus-

βοή, ἐγὼ δὲ ὄρων τὰν τὴν ἐν
 ἔτι σφραγισσάν, ἔδ' ἐμυθό-
 σαν ἐπὶ τῇ κομισσάμεναι. Ὁ
 οἶόν ποτε ἰσχυματισμῶν
 αὐτῶν ὁ Παιανίος ἱεῖνος ἔ-
 γαγίε, ἰσχυματισμῶν δὲ τὰς
 πρῆξας ἀντιτίθεισαν ἄς τὸ ἰ-
 ταεινόν, καὶ φησὶν ἰνυθί-
 μῶν, καὶ τὸ ὀφθαλμῶν ἰσο-
 γραφομῶν, ἰσχυματισμῶν ἐν-
 θύς, καὶ παραφύλακτον, ὅποις
 τὸν ὀφθαλμῶν φέροι. καὶ τὰ
 μὲν ἅμα ἰδὼ, ἡδὲ ἰκασίω δὲ
 τῶν ἰκασίω, ὃ δὲ ἐμυθόσας ἰ-
 νυθίματὸ μινυθόντων ἰ-
 ρασόν, ἰσχυματισμῶν ἰπὸ αὐ-
 τῶν, καὶ ἰσχυματισμῶν τῶν θύ-
 ρων, ἰνυθίω δὲ καὶ ἰσχυματισμῶν
 αὐτῶν ἰσχυματισμῶν τομῶν-
 των αὐτῆ δὲ ἰκασίω, καὶ ἰ-
 κασίω τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ τὰ
 ποτὰ ἢ παρὶνυθίω ἄπ τῆ
 σῆξας, ἰσχυματισμῶν αὐτῶν πα-
 χεία τῆ φωνῆ ὡδῆς τινος
 ἐρωτικῆς ἢ καὶ παρανοήσας
 τὰς θυεῖδας, ἰμὲν οἰομῶν ἰ-
 θῆν, ἰσχυματισμῶν, ἢ ἰσχυματισμῶν
 τὸ πῶς αὐτῶν. ὅπῃ ἐγὼ μὴ
 bat, canentes illos aspera voce cantilenas quasdam amatorias
 auscultans: vel etiam apertiis clam foribus dum me latere ista
 putat, lasciuè se gerebat, & stuprabatur ab illis. Quod cum ego
 ferre

quam falsi dicere exstima-
 tis. Ego enim cum viderem
 hanc haudquaquam amplius
 temperantem esse, neque etiam
 in eo modesto habitu per-
 manere, quo olim ornatam
 ipsam Paeaniensis ille duxer-
 rat, comptam autem, & cas-
 pillos meretricio more col-
 locantem, praeter eam fucos il-
 litam, & genas cerussa quo-
 que pingentem: suspicari
 statim coepi, ac tacite ob-
 seruare quorsum verteret oc-
 culum. Ac caetera quidem
 missa facio: singulis au-
 tem noctibus angiportus
 quidem noster replebatur a-
 matoribus remulentis, & las-
 ciuè erga illam petulan-
 terque multa agentibus, ac for-
 res pulsantibus, quibusdam
 verò etiam vi intro sese ci-
 tra omnem modestiam fer-
 re audentibus. Haec autè ris
 debat, & ipe quae ageban-
 tur, delectabatur, ac ple-
 runque vel de tecto prospicie-
 bat, canentes illos aspera voce cantilenas quasdam amatorias
 auscultans: vel etiam apertiis clam foribus dum me latere ista
 putat, lasciuè se gerebat, & stuprabatur ab illis. Quod cum ego
 ferre

τίαρ θέσπος, ὁ Διάλογος ἔπι
 τῶν αὐτῶν λέγει· ὑμῶς δὲ πρὸς
 μᾶν αὐτῶν, ἀππασίονα ἀπρὸς
 ἄλλοι τὸν μισθὸν ἔα ἀμφοτέρω
 ραὺς ταῖς ἀδικίας, Διὸς ἰσθ
 δὲ, ὃ ἀνδρῶν ἀδικίας αἰ, μακρὸς
 πρὸ ἀπρᾶνδρ τὸς λόγος οὐκ
 ἀμ ἰσοδόμου πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ
 κατὰ μικρὸν, ὡσπερ εἶθε αἰ
 μῶς δὲ, ὡς νόμος ἔρ τῶν δι-
 κασυείοις ὅτω ποιήσομαι πλὴν
 κατὰ νόμον, ἰδιώτης πάντων
 πασι, καὶ ἄλλοι τῶν τοιού-
 των ἄν. καὶ μοι ἔστι ἴσο πρὸς
 ὑμᾶς τὸ πρὸς ἴμιον. ἀ ἡ δίκην
 μα, ἢ πρὸς βίβουμαι πρὸς τῶν
 τῶν, ταῦτά δὲ, ὅτι με σε μὲν
 τῶν ὄντα, καὶ θεῶν αἰε, ἢ
 φθιστος, καὶ ἡς τῶν ὄλων με-
 εὐόδης σκοπέμενον, ὑψηλὸν,
 ἀνω πρὸ τῶν νεφῶν ἀφοδα-
 τῶντα, ἔνθα ὁ μέγας ἔρ ὄρα-
 νῶ Ζηνός, πλὴν ἀρμα ἰσθ
 νου φέρειται, κατὰ σπᾶς αἰ-
 τῶς, ἡ δὲ κατὰ πλὴν ἀφᾶ πρὸς
 ἄλλοι, ἢ ἀναβαίνουσα ἡ δὲ
 πρὸ τῶν ὄρανῶ, καὶ τὰ πρὸς
 αὐτῶν

trarium tulit. Heus Dialo-
 ge, sub iisdem Iudicibus die
 tu quoq. Vos autem seden-
 tes manete, duplicem accer-
 piuri mercedem pro utraque
 videlicet lite. DIA. Ego
 verò, viri Iudices, longiorem
 quidem proferre orationem
 apud vos haudquaquam sta-
 tueram, sed breuibus verbis,
 ut consueui, rem expedire:
 veruntamen vti lex est in
 iudicij, ita peragam accusa-
 tionem: quanquam impe-
 ritus planè, atq. istarum re-
 rum indoctus sim. Atque hoc
 ad vos exordium peractum
 mihi sit. Quae verò per iniu-
 riam & contumeliosè ab
 hoc passus sum, ea ita se ha-
 bent. Nam me, cum grauis
 antea ac venerandus essem,
 ac de dijs pleraque, & na-
 tura, & vniuersi huius an-
 tibi considerarem, sublimis
 supra nubes alicubi per aë-
 rem incedens, vbi magnus
 ille per cælum Iupiter ala-
 tum currum agens fertur:
 abstractum inde ipse, cum iam in summa conuexitate
 polarem, atque vltra cælum ascenderem, & alis confra-
 ctis.

νόμῳ αὐτῷ, τὸ ἦρ πον-
 των ἀπώτατον, κρασίη τι-
 να πρὸς δόξην κίρασμα, καὶ
 ὄτι πρὸς ἄμιν, ὄτι ἐπὶ τῶν μι-
 κέων βίβηται, ἀπὸ ἀίποισιν
 γάρησιν δικλῶ, σὺ δὲ τόρ τι, καὶ
 ζῆλον φάσμα τοῖς ἀνέροις δο-
 κῶ. Ερ. τί οὐ πὸς ταῦτα
 ἱρᾶς, ὃ Σὺρ; Σὺ. ἀπεσδό-
 κηλον, ὃ ἀνθρώπων δικαστῶν
 ἀγῶνα ἔβην ἀγωνίσομαι παρ'
 ὁμίη. πάντα γοῦν μάκρον ἀν-
 ἡλιπὶ & Διάλογον, ἢ τοῖς
 ταῖς ἐμὴν πρὸς ἑμῶν, ὅρ πρᾶλα-
 βῶν ἐγὼ συνθροπὸν ἐπι τοῖς
 πομοῖς δουσιῶτα, καὶ ἐπὶ
 τῶν συνελθῶν ἐρωτήσεων κα-
 τὰ κληρότα, καὶ ταῦτα ἀδῆσι-
 μον ἢ ἄντι δουσιῶτα, ὃ πάν-
 τη δὲ ἰδῶν, ὃ δὲ τοῖς πλέθροις
 κίρασμα φόν, πρὸς τὸν μὴ
 αὐτὸν ἐπι γῆς βάλειν ἐπὶ ἀν-
 θρώπων ἔθι & ἔβην τρόπον,
 μετὰ τὸν αὐχμὸν τὸ ποσιῶ,
 ἀππλησας, καὶ μαθιῶν κα-
 ταναγκάσας, ἢ δὲ τοῖς ὄρω-
 σι πρὸς κούα &. ἐπὶ πᾶσι
 δ,

illi me gero. Nam quod om-
 nium absurdissimum est, tem-
 peratura quadam aliena ac
 noua mixtus sum, & neque
 pedestris amplius sum, neque
 in sublimibus iacedo: sed pla-
 nē Centauri modo compo-
 situm quiddam ac peregri-
 num spectrum auditoribus
 appereo. MER. Quid i-
 gitur ad hæc dices, Syre?
 SYR. Inexpectatum equi-
 dem, viri iudices, certamen
 hoc apud vos sustineo. Quid
 uis enim citius putaram Dia-
 logum, quam hæc de me di-
 cturum esse. Quem ego sus-
 ceptum tetricum adhuc ple-
 risque apparentem, & præ-
 continuis interrogationibus
 præfractum ac durum, eoq̄
 nomine venerabundum qui-
 dem aliquid præ se feren-
 tem, haudquaquam tamen
 omnino suauem, aut etiam
 multiuidini acceptum, prin-
 cipid quidem ipsum per ter-
 ram incidere ad humanum
 hunc morem assueseci: po-

stea autem squalore isto multo absterfo, & ridere ipso co-
 eto, suauiore ac gratiorem aspicientibus exhibui. *Supra*
omnia

ἅπαντα ἡμεῖς ἔχοντες αὐτῶν ὡς
 ἔχοντες, καὶ κατὰ τῶν πο-
 λῶν οἱ μηχανώμενος πῶς ἔ-
 ροισιν ὡς τῶν ἀκούοντων οἱ
 τῶν τὰς ἀπάνθας τὰς ἐν αὐ-
 τῶν διδόντων, ὡς περὶ τὸν ἔχι-
 νον, λαβὴν αὐτῶν ἄς τὰς χεῖ-
 ρας ἐφηνάσσοντο. ἀλλ' ἐγὼ οἶδ'
 ὅτι μολισα λυπεῖ αὐτῶν, ὅτι
 μὴ τὰ ἰσχυρὰ ἐκείνα καὶ κατὰ
 καὶ ἄλλοις πῶς αὐτῶν συμ-
 προλογῶμαι, εἰ ἀθανάτος ἡ ψυ-
 χὴ, καὶ ὡς ἐκαστὸς ὁ θεός,
 ἔπειτα τὸν ἰσχυρὸν ἀργαῖον,
 τῶν ἀμιγῶν, ἢ κατὰ τὰ αὐ-
 τὰ ἰσχυρῶν. ὅστις ἐνέχων ἄς
 τῶν κρατῆρα, ἐν ᾧ παύσα-
 ἰσχυρῶν, καὶ ἄλλοις ἐκασ-
 τῶν μορίων ἢ ἀπολοῦν, ἡ-
 λασίας τὸ τέλειον. χαίρει
 ἔξ, ἐν οἷσ' ὅπως τὰ ἰσχυρὰ
 ἡσχυρῶν, καὶ ἄλλοις οἱ πῶ
 ἔχοντες ἡσχυρῶν. καὶ
 τὰ ἐρῶνισμα ἡδὲ αὐτῶν ἡ-
 καὶ, καὶ μίτρα φρονεῖ, ἢ ἄλλοις
 αἰ, ὡς ὁ καιρὸς ἀνδρῶν ὅτι
 σαρδῆν, ἀ πῶν ἰδεῶν
 ἐξυδορῆ. ταῦτα ἡσχυρῶν.

Ἄν
 dicatur quòd non cuiusvis hominis sit ea intelligere, quæ
 ipse de ideis subtiliter & acutè speculatur. Huiusmodi vide-
 licet,

omnia autem Comcediã cum
 ipso coniunxi, ac per hoc
 multam illi benevolentiam
 apud auditores conciliaui:
 qui aniea spinas in eo istas
 metuentes, perinde ut Echi-
 num, in manus accipere ip-
 sum fugiebant. Cæterum no-
 ui ego quod maximè ipsum
 male habet, nempe quòd non
 tenuia illa atque exilia se-
 dendo cum eo arguari so-
 leo, si ne anima immortalis
 videlicet, & quot heminas
 Deus quando mundum fa-
 bricauit, sincera & eodem
 modo sese habentes substan-
 tiæ in craterem illum, in quo
 vniuersa miscendo tempera-
 bat, infuderit: & num Rhea-
 torica politica particule i-
 mago, adulatoriæ pars quar-
 ta sit. Delectatur enim ne-
 scio quo pacto huiusmodi
 argutias disputando; perim-
 de ut illi qui ex psora libe-
 ter fricantur. Ac cogitatio
 ista & cura, dulcis ipsi vide-
 tur: ac magnificè se efferi se

ἢ καὶ παρ' ἐμῷ ἀπαυτῆ, καὶ τὰ
 πρὸ ἐκείνου ἤτ' ἢ, καὶ ἀπεδύσασα,
 τὰ πῆς ὅτε ποδοίον δὲ ὄρωρ.
 ἐπὶ τῆς ἀμῶν ἐνκα δὲ ἀρ,
 οἶμαι, μὲ μψαυτό μοι, ὡς βοιτ
 μῶτιον ἔτε τὸ Ἐμλωκὸν πε-
 εσπᾶσθε αὐτ, βαρβρῖν ὅ μιν
 ἵψ' ἔδωκε, καὶ ταῦτα, βαρβρῖν ὅ
 αὐτὸς ἐν δοκῶν, ἠδὲ λίκου ἵψ'
 ἀρ, τὰ ὅσα αὐτὰ ἐς αὐτὸν παρ
 ρανομῶν, καὶ τὴν ποδοίον ἐ-
 ὄητα ναποδοίον. ἀπρῶτο
 ζήμα, ὡς ἀνωτ' ἐμοι. ὑμῶς
 ἢ ὁμοίαν τῆ πάλαι τὴν ψῆ-
 φον ἐν ἐκείνῃ. Βρ. βαρῶ, δὲ
 κα ὄλους ἑρατῆς. ὁ ἵψ' αὐτὸς
 ἐκείν ὁ πάλαι, ὅτε νῦν ὅ μ.
 ψὸ ηφὸς δὲ, ἀμῶν, ἔτε ἔθ' ὅ
 δὲ, καὶ πᾶσι τὴν τρυπημῆς
 ἔλε ὄτε φθονῶν ὅτις ἀείσσις. ἀπ'
 ὑμῶς μὲ ἀπῆ ἀγαθῆ τυχῆς,
 αὐτοίον δὲ τὰς νοτιὰς ἀνω-
 ὅ μιν.

deserit optimis quibusque inuidere. Sed vos quidem nunc
 abite bona cum fortuna: in crastinum autem et de
 reliquis cognoscemus.

licet à me quoque possit, et
 alas illas querit, ac sursum
 aspicit: illa interim quæ an-
 te pedes sunt, non videns. Nā
 cæterorū certè causa haud-
 quaquam, puto accusauerit
 me, quòd veste hac Græcā
 detracta, barbaricam ipsē
 induerim, et hoc; cūm bar-
 barus ipse videar esse. Iniu-
 riam enim fecissem, si legi-
 bus præteritis in ipsum ta-
 lia commississem, ac patrio
 vestitu grassatorum more
 spoliasset. Respondi, iu-
 dices, quantum possibile mi-
 hi fuit. Vos autem simileni
 priori sententiam quæso fer-
 te. MER. Papæ omnibus de-
 cem vincis. Nā ipse ille pri-
 or ne nunc quidem eadem
 cum cæteris sentit. Nimirum
 cōsuetudo hæc illius est, at-
 que omnibus perforatū cal-
 culum ferre solet, nec facilè

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a HOMERO cæco.] *Thersites in Mortuorum dialogis* Homerum vocavit cæcum: id quod negat *Lucianus lib. 2 Veterum historiarum*. Sunt contra, qui scribunt, eum aded pauperem fuisse, ut luminibus a cruditate amissis, non esset illi unde [amptus puero à quo diceretur, impenderet. Herodotus cum Plusarcho id nominis à cæcitate sortitum fuisse scribunt. *Openav enim cæcum appellat Cumanis.* b *Iuncto curru totū diem.*] In dialogo *Mercurij & Solis*, è Iovis mandato *Mercurius solem* admonet ne tribus continuis diebus currum agat, nec luceas. c *Lumen exhibens.*] *Lunam ait splendere visis non visis.* d *Nolo enim dicere.*] *Alludit ad ea quæ de Craso scribit Herodotus lib. 1. e Aut somnum ad omnes volentem.*] *Qualis Deus sit Somnus & Somnium vide 2. Iliad. ubi volantis fingitur, quod Virgilius in Aeneid. saepe imitatus. Et lib. 6. ubi Aeneas apud inferos completi voluit patrem Anchisen, de somno sic meminit:*

Par leuibus ventis, volucrisq; simillima somno:
Item lib. 5. cùm narrat quomodo *Palmirus* deceptus à somno, è prora in mare deciderit, somnusq; recesserit:

Ipse volans tenues se sustulit ales in auras.

De ratione somniorum vide *Luciani Somnium* sive *Gallii*. *Homerus in Odyss. 19. fingit duas esse portas somniorum, per quas exitiua. ferunt se hominibus. Alteram eburneam, cuius somnia vana & ævanes sunt: alteram verò corneam, cuius somnia vera esse dicuntur. Id Virgilius lib. 6. Aeneid. imitatus est. Vide de eo primum librum Macrobij in Scipionis somnium, cap. 3. ubi ex Porphyrio de præcis Somnij disputat. Extant quorundam commentarij cùm Greci, tum Latini de Somnijs. f Tu verò filia.] *Phurnaxius, Iovem Iustitiæ patrem creditum at, earatione, quòd sit princeps & imperator uniuersorum, quòdque quacumq; reges facerent, ut iusta & equa putarentur. Eadem ratione Anaxarchus Sophista apud Arrianum in quarto Histo. antiquos ait Iovi assistentem iustitiam fecisse, quam interpretationem Arrianus non satis probat. g Alfidens iuxta deas.] *Apocration scribis, Athenienses vocare***

vocare Erinyes, οὐρανὸς θεῶς, quasi dicas deas caelestes & incorruptas. Pausan. Corinth. ait, Semnas à Sicyonijs, Eumedicis à Atticis. In Attica tamen etiam: Iuxta Deorum, inquit, templum, quas τεμνὰς vocant. Sophocles de his multa, præcipue in fabula Oedipi Epicoiono. Has vocat Hesiodus in Theogonia, Erinyes. Semnis deis oues prægnantes immolabant, & meliteratum. Philemon poeta Comicus diversas Eumenidas & Semnas fecit in fabulis. h Filius ille Sophronisc.] Socratem Sophronisci lapicida fabri & Phanareta obstetricis filium, Apollinis oraculo sapientissimum indicatum, reum postulauerunt Anytus & Melius, quod corrumpere iuuen. item, deos contemneret, novas superstitiones introduceret, Athenienses veneno sustulerunt. Melitum damnatum capitis, Anytum & ceteros accisatores in exilium actos, ex Laertio, Platone & Themistio, in sermone εἰς τὸ αὐτὸ πᾶσι, scimus Socrati aream statuam, quæ in Pompeo poneretur, à Lysippo factam, esse decretam, civitatem lustratam, palestras & gymnasia, velut in publico civitatis lectu, clausa, &c. Occidistis, occidistis sapientissimam & innocentissimam Lisciniam Musarum. Vide ea quæ annotavimus in Parasio, ex Aeschine, & Fugitiis & Ioue consultato. i Ne gallo quidem Æsculapio.] Cum dracone etiam gallum attributum legimus propter vigilantiam, de quo ipsi res sacra fiebat. quin & Socrates apud Platonem moriturus, sumpto veneno, cum puer illi detexisset, quod illi iam frigerent præcordia: Debemus, inquit, à trio, hoc summis viribus egerat, ut Socrates vita suæ consuleret. adeo inerat illi viro nativa quedam vis urbanitatis, ut moriens etiam iocaretur. Nam hanc ferunt illi fuisse supremam vocem. k Qui quum solum attigerint foris lebetem.] Ἐὐώσῃ λέβητος, non multum abest, quod dixit Cornel. Tacitus in Dial. cum ait: In cortina esse. Id contrarium est, quod Greci ἐξωσπιδὸν vocant. Quæ enim in cortina sine lebere sunt, nondum penitus imbibuerunt succum. At hercule, inquit, perusulæ iam omnibus cum vix in cortina quisquam affisset, qui elementis studiorum, etsi non instructus, ut certe imbutus sit. l Annón nostri Pana.] De Pane in Icaromenippo & in epigramate eiusdem Luciani de Echo & Pane dictum est. In deorū cōcilio dicitur capra-

vir homo. Solitudine delectatur, & maximè loca maritima colit, ideoque ἀλιπάρχι & à Græcis appellatur. & Echoñe amare existimatur. Mare autem ἐχώνηρον est: i. vocale & clamorifum. in Pelagicum.] Locus in arce Atheniensis fuit hoc nomine, cuius & Aristophanes meminit. n. Quo Echo.] Iactat hic Pan amorem suum, cum erga alias Nymphas, tum præcipuè erga Echo: & conuenit hoc. cum enim in scopulis & Syluis degat, non habet cui loquatur, cui accinat, aut ἐπιρωμεῖτο, præter solam Echo, Nemo enim alius audit, aut illi responderè potest. Ouid. lib. 13. Metam. de Echo.

Inde latè syluis nulloque in monte videtur,
Omnibus auditur, sonus est qui viuìt in illa.

o Pyrrhonem proclama.] Hic ex pictore philosophus, huius meminit Laërt. libr. 1 & lib. 9. autor Scepticorum sectæ, qui semper assensum verinebans, semper se dubitare præ se ferentes. De quibus idem Lucianus in Vitarum auctione sub finem. Exstant Sexti philosophi Pyrrhoniæ partes seuuissimè inquiruntur. Lucianus nosster in Icaromenippo & in vitarum auctione. p. Scriptorem profe.] Intellige Lucianum Rhetorem ex Samosia Syriæ ciuitate natum. Syria autem maioris Asiæ regio est, iuxta Iudæam, quæ hodie Syria vocatur, de qua Strabo libr. 16. Plin. libr. 5. cap. 12. & 22. Pomp. Meta lib. 1. capite 11. Volaterr. lib. 11. cap. 1. qui varia & diuersa nomina recitat, & tandem doctissimè suo ordine describit. q. Eupolin.] Eupolis Atheniensis præca comædia scriptor, claruit Apollodoro principe Athenis, Olympiade 86. & fuit vitiorum hominum acerbissimus impugnator. habuit canem Molossium genere, qui in Ephialtem seruum, qui Eupolidis fabulas surripuerat, acerrimo impetu mordicusque comprehensum interfecit. r. Et Menippo.] Menippus Cynicus fuit philosophus dicax & festiuus, cuius Laërt. meminit in Philosophorū vitis, quemq; subinde pro suo decoro dialogis aliquos loquentem introducis nosster Lucianus, & ab eo Satyram Menippeam cognominauit Varro, quam Gellius lib. 1.

cap. 17. citat.